

Svet
Evropske unije

Bruselj, 14. april 2021
(OR. en)

Medinstitucionalna zadeva:
2018/0191 (COD)

14148/1/20
REV 1

EDUC 451
JEUN 136
SPORT 51
SOC 819
RELEX 1022
RECH 530
CADREFIN 462
IA 121
CODEC 1372
PARLNAT 153

ZAKONODAJNI AKTI IN DRUGI INSTRUMENTI

Zadeva: Stališče Sveta v prvi obravnavi z namenom sprejetja UREDBE EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA o vzpostavitvi programa Erasmus+, programa Unije za izobraževanje in usposabljanje, mladino ter šport, ter o razveljavitvi Uredbe (EU) št. 1288/2013
- sprejeto s strani Sveta dne 13. aprila 2021

UREDBA (EU) .../...
EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne ...

**o vzpostavitvi programa Erasmus+, programa Unije za izobraževanje in usposabljanje,
mladino ter šport, ter o razveljavitvi Uredbe (EU) št. 1288/2013**

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije ter zlasti člena 165(4) in člena 166(4)
Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora¹,

ob upoštevanju mnenja Odbora regij²,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom³,

¹ UL C 62, 15.2.2019, str. 194.

² UL C 168, 16.5.2019, str. 49.

³ Stališče Evropskega parlamenta z dne 28. marca 2019 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta v prvi obravnavi z dne 13. aprila 2021 (še ni objavljena v Uradnem listu). Stališče Evropskega parlamenta z dne ... (še ni objavljeno v Uradnem listu).

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Vlaganje v učno mobilnost za vse ne glede na ozadje in sredstva ter v sodelovanje in razvoj inovativnih politik na področjih izobraževanja in usposabljanja, mladine ter športa je ključno za oblikovanje vključujočih, povezanih in odpornih družb ter ohranjanje konkurenčnosti Unije, ter je še toliko pomembnejše glede na hitre in korenite spremembe, ki jih prinašata tehnološka revolucija in globalizacija. Poleg tega prispeva tako vlaganje tudi h krepitvi evropske identitete in vrednot ter k bolj demokratični Uniji.
- (2) Komisija je v sporočilu z dne 14. novembra 2017 z naslovom „Krepitev evropske identitete s pomočjo izobraževanja in kulture“ predstavila svojo vizijo glede vzpostavitve evropskega izobraževalnega prostora, v katerem meje ne bi ovirale učenja. To sporočilo določa vizijo Unije, v kateri bi bivanje v drugi državi članici zaradi študija in učenja v kakršni koli obliki ali kontekstu postalo standard, govorjenje še dveh jezikov poleg maternega pa nekaj običajnega, ter Unije, v kateri bi se ljudje močno zavedali svoje evropske identitete, evropske kulturne dediščine in raznolikosti Evrope. V tem kontekstu je Komisija poudarila potrebo po okrepitvi preizkušenega programa Erasmus+ za vse kategorije učečih se, ki jih že zajema, da se dosežejo učeči se z manj priložnostmi.

- (3) Pomen izobraževanja, usposabljanja in mladine za prihodnost Unije je izražen v sporočilu Komisije z dne 14. februarja 2018 z naslovom „Nov in sodoben večletni finančni okvir, s katerim bo lahko EU učinkovito uresničevala svoje prioritete po letu 2020“. V tem sporočilu je poudarjeno, da je treba uresničiti zaveze držav članic s socialnega vrha za pravična delovna mesta in rast, ki je potekalo v Göteborgu 17. novembra 2017, tudi s polnim izvajanjem evropskega stebra socialnih pravic, ki so ga Evropski parlament, Svet in Komisija slovesno razglasili in podpisali 17. novembra 2017¹, in njegovega načela 1 o izobraževanju, usposabljanju in vseživljenjskem učenju. V tem sporočilu je poudarjeno tudi, da je treba izboljšati mobilnost in izmenjave, med drugim z znatno okrepljenim, vključujočim in razširjenim programom Erasmus+, v skladu s pozivom iz sklepov Evropskega sveta z dne 14. decembra 2017.

¹ UL C 428, 13.12.2017, str. 10.

- (4) Načelo 1 evropskega stebra socialnih pravic določa, da ima vsakdo pravico do kakovostnega in vključujočega izobraževanja, usposabljanja in vseživljenjskega učenja, s katerim lahko ohrani in pridobi znanja in spretnosti, ki mu omogočajo polno udeležbo v družbi in uspešno obvladovanje prehodov na trgu dela. V evropskem stebru socialnih pravic je tudi poudarjen pomen kakovostne predšolske vzgoje in varstva ter zagotavljanja enakih možnosti za vse.
- (5) Voditelji 27 držav članic so v izjavi iz Bratislave, podpisani 16. septembra 2016, poudarili, da so odločeni zagotoviti boljše priložnosti za mlade. Voditelji 27 držav članic ter Evropskega sveta, Evropskega parlamenta in Komisije so se v Rimski izjavi, podpisani 25. marca 2017, zavezali, da si bodo prizadevali za Unijo, v kateri so mladi deležni najboljše izobrazbe in usposabljanja ter lahko študirajo in najdejo zaposlitev po vsej celini ter ki ohranja našo kulturno dediščino in spodbuja kulturno raznolikost.

- (6) V poročilu Komisije z dne 31. januarja 2018 o vmesni oceni programa Erasmus+ (2014–2020), uvedenega z Uredbo (EU) št. 1288/2013 Evropskega parlamenta in Sveta¹ (v nadaljnjem besedilu: Program za obdobje 2014–2020), je bilo potrjeno, da je oblikovanje enotnega programa za izobraževanje in usposabljanje, mladino ter šport prineslo bistvene poenostavitve, racionalizacijo in sinergije pri upravljanju navedenega programa, vendar ugotovljeno, da so potrebne nadaljnje izboljšave, da bi dodatno konsolidirali povečanje učinkovitosti Programa za obdobje 2014–2020. V okviru posvetovanj o pripravi te vmesne ocene in o prihodnjem programu so države članice in deležniki odločno pozvali k ohranitvi obsega, strukture in izvedbenih mehanizmov programa Erasmus+; obenem pa so se zavzeli za več izboljšav, med drugim za to, da bi program Erasmus+ postal bolj vključujoč, enostaven in obvladljiv za upravičence. Države članice in deležniki so v celoti podprli tudi to, da bi program Erasmus+ ohranil svojo celovitost in še naprej temeljil na načelu vseživljenjskega učenja. Evropski parlament je v resoluciji z dne 2. februarja 2017 o izvajanju programa Erasmus+² pozdravil celovito strukturo Programa za obdobje 2014–2020 in pozval Komisijo, naj v celoti izkoristi njegovo razsežnost vseživljenjskega učenja, tako da v okviru programa Erasmus+ podpira in spodbuja medsektorsko sodelovanje. Države članice in deležniki so poudarili tudi potrebo po nadaljnji krepitvi mednarodne razsežnosti programa Erasmus+.

¹ Uredba (EU) št. 1288/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2013 o uvedbi programa „Erasmus+“, program Unije za izobraževanje, usposabljanje, mladino in šport, ter o razveljavitvi sklepov št. 1719/2006/ES, 1720/2006/ES in 1298/2008/ES (UL L 347, 20.12.2013, str. 50).

² UL C 252, 18.7.2018, str. 31.

- (7) Med odprtim javnim posvetovanjem leta 2018 o financiranju Unije na področju vrednot in mobilnosti so bile ključne ugotovitve poročila o vmesni oceni Programa za obdobje 2014–2020 potrjene, poudarjeno pa je tudi bilo, da je treba zagotoviti, da bo prihodnji program bolj vključujoč, da bodo prednostne naloge še naprej usmerjene v posodabljanje sistemov izobraževanja in usposabljanja, prednostne naloge glede spodbujanje evropske identitete, aktivnega državljanstva in udeležbe v demokratičnem življenju pa okrepljene.
- (8) Komisija je v sporočilu z dne 2. maja 2018 z naslovom „Sodoben proračun za Unijo, ki varuje, opolnomoča in ščiti – Večletni finančni okvir za obdobje 2021–2027“ pozvala k okrepitvi naložb v ljudi in večji osredotočenosti na mlade v naslednjem finančnem okviru. V tem sporočilu je Komisija priznala, da je program Erasmus+ ena najvidnejših zgodb Unije o uspehu. V sporočilu z dne 27. maja 2020 z naslovom „Proračun EU kot gonilo načrta okrevanja za Evropo“ je Komisija priznala vlogo programa Erasmus+ pri povečevanju odpornosti Unije in reševanju družbeno-gospodarskih izzivov. Potrdila je tudi svojo zavezanost znatni okrepitvi programa Erasmus+. S tem bi se več ljudem omogočilo, da se odpravijo v drugo državo in se tam učijo ali delajo, programu pa, da se osredotoči na vključevanje in prizadevanja, da bi se doseglo več ljudi z manj priložnostmi.

- (9) Zato je treba vzpostaviti Erasmus+, program Unije za izobraževanje in usposabljanje, mladino ter šport (v nadaljnjem besedilu: Program), ki bo nasledil Program za obdobje 2014–2020. Okrepiti bi bilo treba celovito naravo Programa za obdobje 2014–2020, ki je zajemal učenje v vseh okvirih, in sicer formalnih, neformalnih ali priložnostnih, in vseh življenjskih obdobjih, da se spodbudijo prožne učne poti, s čimer bi se ljudem omogočalo pridobivanje in izboljšanje znanja, spretnosti in kompetenc, potrebnih za osebni razvoj, ter soočanje z izzivi in izkoriščanje priložnosti, ki jih prinaša 21. stoletje.
- (10) Program bi bilo treba vzpostaviti za obdobje sedmih let, da se njegovo trajanje uskladi s trajanjem večletnega finančnega okvira za obdobje 2021–2027 iz Uredbe Sveta (EU, Euratom) 2020/2093¹ (v nadaljnjem besedilu: večletni finančni okvir 2021–2027).
- (11) Program bi moral biti zasnovan tako, da bi lahko še bolj prispeval k izvajanju ciljev in prednostnih nalog politik Unije na področjih izobraževanja in usposabljanja, mladine ter športa. Usklajen pristop vseživljenjskega učenja je ključen za obvladovanje različnih prehodov, s katerimi se ljudje soočajo v življenju. Tak pristop bi bilo treba spodbujati z učinkovitim medsektorskim sodelovanjem. Ob krepitvi takega pristopa bi moral Program ohraniti tesno vez s splošnim strateškim okvirom za sodelovanje v okviru politik Unije na področjih izobraževanja in usposabljanja ter mladine, vključno s programi politik za šole, terciarno izobraževanje, poklicno izobraževanje in usposabljanje ter izobraževanje odraslih, hkrati pa krepiti in razvijati nove sinergije z drugimi zadevnimi programi in področji politik Unije.

¹ Uredba Sveta (EU, Euratom) 2020/2093 z dne 17. decembra 2020 o določitvi večletnega finančnega okvira za obdobje 2021–2027 (UL L 433 I, 22.12.2020, str. 11).

- (12) Program je ključni sestavni del oblikovanja evropskega izobraževalnega prostora. Ob navezovanju na svoje sporočilo z dne 14. novembra 2017 z naslovom „Krepitev evropske identitete s pomočjo izobraževanja in kulture“ je Komisija v sporočilu z dne 30. septembra 2020 glede uresničitve evropskega izobraževalnega prostora do leta 2025 opozorila, da program Erasmus+ ostaja bistven za doseganje ciljev kakovostnega in vključujočega izobraževanja, usposabljanja in vseživljenjskega učenja ter za pripravo Unije na digitalni in zeleni prehod. Program bi moral biti zasnovan tako, da bo prispeval k nasledniku strateškega okvira za evropsko sodelovanje v izobraževanju in usposabljanju ter k posodobljenemu programu znanj in spretnosti za Evropo za trajnostno konkurenčnost, socialno pravičnost in odpornost iz sporočila Komisije z dne 1. julija 2020, za katera je značilna skupna zavezanost glede strateškega pomena znanj, spretnosti in ključnih kompetenc za ohranjanje delovnih mest ter podpiranje rasti, konkurenčnosti, inovacij in socialne kohezije v skladu s Priporočilom Sveta z dne 22. maja 2018¹. Program bi moral prispevati k uresničevanju akcijskega načrta za digitalno izobraževanje, določenega v sporočilu Komisije z dne 30. septembra 2020 z naslovom „Akcijski načrt za digitalno izobraževanje 2021–2027 – Novi temelji za izobraževanje in usposabljanje v digitalni dobi“. Program bi se moral odzivati na potrebno digitalno preobrazbo na področju izobraževanja in usposabljanja, mladine ter športa. Program bi tudi moral podpirati države članice pri doseganju ciljev iz pariške deklaracije z dne 17. marca 2015 o spodbujanju državljanstva in skupnih vrednot svobode, strpnosti in nediskriminacije prek izobraževanja.

¹ Priporočilo Sveta z dne 22. maja 2018 o ključnih kompetencah za vseživljenjsko učenje (UL C 189, 4.6.2018, str. 1).

- (13) V skladu s strategijo Evropske unije za mlade za obdobje 2019–2027¹, ki je okvir za evropsko sodelovanje na področju mladih za obdobje 2019–2027 in temelji na sporočilu Komisije z dne 22. maja 2018 z naslovom „Angažiranje, povezovanje in opolnomočenje mladih: nova strategija EU za mlade“, bi moral Program podpirati visokokakovostno mladinsko delo, orodja in sisteme za usposabljanje mladinskih delavcev, potrjevanje neformalnega in priložnostnega učenja ter pristope glede kakovosti za krepitev vloge mladinskih organizacij. Program bi tudi moral odpirati vključujoč in širok mladinski dialog EU, pri katerem bi se prioritete določale glede na potrebe mladih.
- (14) V Programu bi bilo treba upoštevati ustrezni delovni načrt Evropske unije za šport, ki je okvir za sodelovanje na ravni Unije na področju športa. Treba bi bilo zagotoviti skladnost in dopolnjevanje med ustreznim delovnim načrtom Evropske unije za šport in ukrepi na področju športa, podprtimi v okviru Programa. Osredotočiti se je treba predvsem na množični šport, saj je pomemben pri spodbujanju telesne aktivnosti, zdravega načina življenja, medosebnih odnosov, socialnega vključevanja in enakosti. Program bi moral podpirati učno mobilnost za športno osebje, zlasti v množičnem športu. Tudi osebje, ki ne deluje v množičnem športu, vključno s tistim z dvojno poklicno potjo na športnem področju in zunaj njega, lahko poveča učni učinek in prenos znanja za športno osebje in organizacije na področju množičnega športa. Zato bi s Programom morale biti mogoče podpirati priložnosti za učno mobilnost osebja, ki ne deluje v množičnem športu, kadar lahko udeležba takega osebja koristi množičnemu športu. Program bi moral prispevati k spodbujanju skupnih evropskih vrednot prek športa, dobrega upravljanja in integritete v športu, trajnostnega razvoja ter izobraževanja, usposabljanja in pridobivanja znanj in spretnosti v športu in prek njega. Neprofitne športne prireditve, ki jih podpira Program, bi morale doseči evropsko razsežnost in učinek.

¹ UL C 456, 18.12.2018, str. 1.

- (15) S Programom bi moralo biti mogoče podpirati katero koli področje študija, zlasti pa bi Program moral prispevati h krepitvi inovacijske zmogljivosti Unije s podpiranjem aktivnosti, ki ljudem pomagajo razvijati znanja, spretnosti, kompetence in pristope, ki jih potrebujejo na področjih študija ali v disciplinah, ki so usmerjene v prihodnost, kot so naravoslovje, tehnologija, inženirstvo, umetnost in matematika (STEAM), podnebne spremembe, varstvo okolja, trajnostni razvoj, čista energija, umetna inteligenca, robotika, podatkovna analitika, oblikovanje in arhitektura ter digitalna in medijska pismenost. Inovacije se lahko spodbujajo z vsemi ukrepi učne mobilnosti in sodelovanja, ne glede na to, ali se upravljajo neposredno ali posredno.
- (16) Sinergije s programom Obzorje Evropa, vzpostavljenim z Uredbo (EU) 2021/... Evropskega parlamenta in Sveta¹⁺ (v nadaljnjem besedilu: program Obzorje Evropa) bi morale zagotoviti, da se za podpiranje aktivnosti, namenjenih krepitvi in posodobitvi evropskih terciarnih izobraževalnih institucij, uporabljajo kombinirana sredstva iz Programa in programa Obzorje Evropa. Program Obzorje Evropa bo po potrebi dopolnjeval podporo Programa za pobudo Evropske univerze v okviru razvoja novih skupnih in celovitih dolgoročnih in trajnostnih strategij za izobraževanje, raziskave in inovacije. Sinergije s programom Obzorje Evropa bodo pripomogle k povezovanju izobraževanja in raziskav, zlasti v terciarnih izobraževalnih institucijah.

¹ Uredba (EU) 2021/... Evropskega parlamenta in Sveta z dne ... o vzpostavitvi okvirnega programa za raziskave in inovacije Obzorje Evropa, določitvi pravil za sodelovanje in razširjanje njegovih rezultatov ter razveljavitvi uredb (EU) št. 1290/2013 in (EU) št. 1291/2013 (UL L ..., ..., str. ...).

⁺ UL: prosimo, da v besedilo vstavite številko uredbe iz dokumenta ST 7064/2020 (2018/0224(COD)) in da v opombo vstavite številko, datum, naslov ter sklic na UL za navedeno uredbo.

- (17) Nove in nastajajoče tehnologije ponujajo pomembne priložnosti za učenje in izmenjave ter so se izkazale za posebno pomembne med pandemijo COVID-19. Poleg fizične učne mobilnosti, ki ostaja temeljni ukrep Programa, bi bilo treba spodbujati virtualne oblike, kot je virtualno učenje, da bi dopolnili ali podprli fizično učno mobilnost, ponudili smiselne učne priložnosti tistim, ki se ne morejo fizično odpraviti v državo, ki ni njihova država prebivališča, ali spodbujali izmenjave prek inovativnih oblik učenja. V okviru Programa bi bilo treba spodbujati virtualno sodelovanje, kadar je to ustrezno. Kadar je to možno in ustrezno, bi morala Komisija zagotoviti, da so virtualna učna orodja, ki se razvijejo v okviru Programa, na voljo širši javnosti.
- (18) Program bi moral biti bolj vključujoč pri uresničevanju svojih ciljev, tako da bi se povečala udeležba ljudi z manj priložnostmi. K večji udeležbi ljudi z manj priložnostmi v Programu bi lahko pripomogla vrsta ukrepov, vključno z boljšim in bolj ciljno usmerjenim ozaveščanjem, komuniciranjem, svetovanjem in pomočjo, poenostavljenimi postopki, prožnejšimi oblikami učne mobilnosti ter povečanim sodelovanjem z manjšimi organizacijami, zlasti novimi organizacijami, in lokalnimi organizacijami na ravni skupnosti, ki delajo neposredno z učečimi se vseh starosti, ki imajo manj priložnosti. Zavedati se je treba, da obstajajo različni razlogi za nizke stopnje udeležbe ljudi z manj priložnostmi in da so te stopnje odvisne od različnih okoliščin. Zato bi bilo treba znotraj okvira takih ukrepov, vzpostavljenega na ravni Unije, za povečanje udeležbe ljudi z manj priložnostmi pripraviti akcijske načrte za vključevanje, ki bi bili prilagojeni ciljnim skupinam in specifičnim okoliščinam v vsaki državi članici.

- (19) V nekaterih primerih je iz finančnih razlogov manj verjetno, da bi ljudje z manj priložnostmi sodelovali v Programu, bodisi zaradi njihovega ekonomskega položaja bodisi zaradi višjih stroškov udeležbe, ki so posledica njihovega specifičnega položaja, kot je to pogosto v primeru invalidov. V takih primerih bi se njihova udeležba lahko olajšala s ciljno usmerjeno finančno podporo. Komisija bi zato morala zagotoviti uvedbo takih ukrepov finančne podpore, tudi z morebitnimi prilagoditvami nepovratnih sredstev na nacionalni ravni. Dodatni stroški, povezani z ukrepi za olajšanje vključevanja, ne bi smeli biti razlog za zavrnitev vloge.
- (20) Da bi bil Program dostopnejši za nove organizacije in organizacije z manjšo upravno zmogljivostjo ter bolj obvladljiv za upravičence, bi bilo treba sprejeti vrsto ukrepov za poenostavitev postopkov Programa na ravni izvajanja. V zvezi s tem bi morali biti informacijskotehnološki sistemi Programa uporabnikom prijazni in omogočati enostaven dostop do priložnosti, ki jih ponuja Program. Podobno bi morali biti postopki za izvajanje Programa dosledni in enostavni, spremljati pa bi jih morali visokokakovostni podporni ukrepi in informacije. V ta namen bi bilo treba organizirati redne sestanke mreže nacionalnih agencij.

- (21) Komisija je v sporočilu z dne 14. novembra 2017 z naslovom „Krepitev evropske identitete s pomočjo izobraževanja in kulture“ poudarila osrednjo vlogo izobraževanja, kulture in športa pri spodbujanju aktivnega državljanstva in skupnih vrednot med najmlajšimi generacijami. Krepitev evropske identitete in spodbujanje aktivne udeležbe posameznikov in civilne družbe v demokratičnih procesih sta bistvena za prihodnost Evrope in demokratičnih družb. Študij, učenje, usposabljanje in delo ali sodelovanje v mladinskih in športnih aktivnostih v tujini prispeva h krepitvi te evropske identitete v vsej njeni raznolikosti. Krepi občutek pripadnosti kulturni skupnosti in spodbuja medkulturno učenje, kritično razmišljanje in aktivno državljanstvo med ljudmi vseh starosti. Udeleženci v aktivnostih učne mobilnosti bi se morali udeleževati v svojih lokalnih skupnostih in v lokalnih skupnostih države gostiteljice, da bi delili svoje izkušnje. Program bi moral podpirati aktivnosti, povezane s spodbujanjem vseh vidikov ustvarjalnosti na področju izobraževanja, usposabljanja in mladine ter krepitvijo posameznih ključnih kompetenc.
- (22) Program bi moral podpirati le ukrepe in aktivnosti, ki imajo potencialno evropsko dodano vrednost. Pojem evropske dodane vrednosti je treba razumeti široko in ga je mogoče prikazati na različne načine, na primer kadar so ukrepi ali aktivnosti transnacionalne narave, zlasti v zvezi z učno mobilnostjo in sodelovanjem za doseganje trajnostnega systemskega učinka, kadar dopolnjujejo ali spodbujajo sinergije z drugimi programi in politikami na nacionalni ravni, ravni Unije in mednarodni ravni ali prispevajo k učinkoviti uporabi orodij Unije za preglednost in priznavanje.

- (23) Mednarodna razsežnost Programa bi se morala okrepiti, njen cilj pa bi moral biti ponuditi več priložnosti za učno mobilnost, sodelovanje in dialog o politikah s tretjimi državami, ki niso pridružene Programu. Na podlagi uspešnega izvajanja mednarodnih terciarnih izobraževalnih in mladinskih aktivnosti v okviru predhodnih programov na področjih izobraževanja in usposabljanja ter mladine bi bilo treba aktivnosti mednarodne učne mobilnosti razširiti še na druga področja, kot sta poklicno izobraževanje in usposabljanje ter šport. Da bi se povečal učinek teh aktivnosti, je pomembno okrepiti sinergije med Programom in instrumenti Unije za zunanje delovanje, kot sta Instrument za sosedstvo ter razvojno in mednarodno sodelovanje, vzpostavljen z uredbo Evropskega parlamenta in Sveta o vzpostavitvi Instrumenta za sosedstvo ter razvojno in mednarodno sodelovanje Evropa v Svetu, spremembi in razveljavitvi Sklepa št. 466/2014/EU Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Uredbe (EU) 2017/1601 Evropskega parlamenta in Sveta in Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 480/2009, in Instrument za predpristopno pomoč (IPA III), vzpostavljen z uredbo Evropskega parlamenta in Sveta o vzpostavitvi Instrumenta za predpristopno pomoč (IPA III). Instrumenti Unije za zunanje delovanje bi morali biti namenjeni povečanju priložnosti zlasti za posameznike in organizacije iz tretjih držav, ki niso pridružene Programu, pri čemer bi bilo treba podpirati predvsem krepitev zmogljivosti v teh državah, razvoj znanj in spretnosti ter medosebne izmenjave, hkrati pa ponuditi več priložnosti za sodelovanje, učno mobilnost in politični dialog.

- (24) Osnovna struktura Programa za obdobje 2014–2020, ki je bil razdeljen na tri poglavja, in sicer izobraževanje in usposabljanje, mladino ter šport, in je slonel na treh ključnih ukrepih, se je izkazala za uspešno in bi jo bilo treba ohraniti. Treba bi bilo uvesti izboljšave za poenostavitev in racionalizacijo ukrepov, ki jih podpira Program. Treba bi bilo zagotoviti tudi stabilnost in kontinuiteto z vidika upravljanja in načinov izvajanja. Skupno bi se moralo vsaj 75 % proračuna za Program izvrševati v okviru posrednega upravljanja s strani nacionalnih agencij. To vključuje ukrepe, kot je učna mobilnost na vseh področjih izobraževanja in usposabljanja, mladine ter športa, pa tudi partnerstva za sodelovanje, vključno z manjšimi partnerstvi na področjih izobraževanja in usposabljanja ter mladine. Po potrebi bi bilo treba vzpostaviti posebne ureditve za neposredno upravljanje za ukrepe, ki vključujejo mreže na ravni Unije in evropske organizacije v okviru ključnih ukrepov 2 in 3, razen manjših partnerstev.
- (25) V okviru Programa bi bilo treba izvajati sklop ukrepov, da se podprejo učna mobilnost, sodelovanje med organizacijami in institucijami, razvoj politik in sodelovanje, ter ukrepi Jean Monnet. V tej uredbi bi bilo treba določiti navedene ukrepe in njihov opis, vključno z aktivnostmi, ki bi se v programskem obdobju lahko izvajale v okviru teh ukrepov.

(26) Program bi moral okrepiti obstoječe priložnosti za učno mobilnost, zlasti na področjih, kjer bi lahko v največji meri povečal učinkovitost, da bi se domet teh priložnosti razširil in bi se zadostilo visokemu povpraševanju, ki pogosto ostaja neizpolnjeno. To bi bilo treba doseči zlasti s povečanjem in omogočanjem učne mobilnosti za študente, učence oziroma dijake, učeče se v izobraževanju odraslih ter učeče se v poklicnem izobraževanju in usposabljanju, kot so vajenci in pripravniki, tudi z namenom izpopolnjevanja in preusposabljanja. Novi diplomanti in osebe, ki so nedavno pridobile kvalifikacijo v okviru poklicnega izobraževanja in usposabljanja, bi morale imeti možnost udeležbe v učni mobilnosti. Udeležba novih diplomantov v učni mobilnosti bi morala temeljiti na objektivnih merilih in zagotoviti bi bilo treba enako obravnavo. Treba bi bilo tudi razširiti priložnosti za učno mobilnost mladih, udeleženih v aktivnostih neformalnega učenja, da dosežejo več mladih. Prav tako bi bilo treba okrepiti mobilnost osebja na področjih izobraževanja in usposabljanja, mladine ter športa, upoštevajoč spodbujevalni učinek take mobilnosti. Priložnosti za učno mobilnost bi morale biti različnih oblik, vključno s pripravništvom, vajeništvom, mladinskimi izmenjavami, šolskimi izmenjavami ter poučevanjem ali sodelovanjem v aktivnostih za poklicni razvoj, in bi morale temeljiti na specifičnih potrebah različnih področij. Program bi moral podpirati kakovost v okviru učne mobilnosti, vključno s kakovostjo, ki temelji na načelih iz Priporočila Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2006¹ ter priporočil Sveta z dne 28. junija 2011², 20. decembra 2012³, 15. marca 2018⁴, 26. novembra 2018⁵ in 24. novembra 2020⁶.

-
- ¹ Priporočilo Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2006 o transnacionalni mobilnosti v Skupnosti zaradi izobraževanja in usposabljanja: Evropska listina kakovosti za mobilnost (UL L 394, 30.12.2006, str. 5).
- ² Priporočilo Sveta z dne 28. junija 2011 – Mladi in mobilnost – spodbujanje učne mobilnosti mladih (UL C 199, 7.7.2011, str. 1).
- ³ Priporočilo Sveta z dne 20. decembra 2012 o potrjevanju neformalnega in priložnostnega učenja (UL C 398, 22.12.2012, str. 1).
- ⁴ Priporočilo Sveta z dne 15. marca 2018 o evropskem okviru za kakovostna in učinkovita vajeništva (UL C 153, 2.5.2018, str. 1).
- ⁵ Priporočilo Sveta z dne 26. novembra 2018 o spodbujanju avtomatičnega vzajemnega priznavanja visokošolskih diplom in spričeval višjega sekundarnega izobraževanja ter izidov iz učnih obdobij v tujini (UL C 444, 10.12.2018, str. 1).
- ⁶ Priporočilo Sveta z dne 24. novembra 2020 o poklicnem izobraževanju in usposabljanju (PIU) za trajnostno konkurenčnost, socialno pravičnost in odpornost (UL C 417, 2.12.2020, str. 1).

- (27) V skladu z vizijo pravega evropskega izobraževalnega prostora bi moral Program tudi krepiti učno mobilnost in izmenjave ter spodbujati udeležbo študentov v izobraževalnih, kulturnih in športnih aktivnostih, in sicer s podpiranjem digitalizacije postopkov prek, na primer, pobude za evropsko študentsko izkaznico. V tem okviru bi Komisija morala oblikovati pobudo za evropsko študentsko izkaznico, zlasti za študente, udeležene v Programu. Evropska študentska izkaznica bi bila lahko pomemben korak k temu, da učna mobilnost za vse postane realnost, s čimer bi se terciarnim izobraževalnim institucijam omogočilo, da na izmenjave pošiljajo in sprejemajo več študentov, hkrati pa bi se izboljšala kakovost učne mobilnosti študentov ter bi se jim pred njihovim fizičnim prihodom na visokošolsko institucijo v tujini olajšal dostop do različnih storitev, kot so knjižnice, prevoz in nastanitev.
- (28) Program bi moral spodbujati udejstvovanje mladih v demokratičnem življenju Evrope, med drugim s podpiranjem aktivnosti, ki prispevajo k državljanski vzgoji, in projektov, ki mlade spodbujajo k udejstvovanju in jih učijo udejstvovanja v civilni družbi, s katerimi se ozavešča o skupnih evropskih vrednotah, vključno s temeljnimi pravicami, kot tudi o evropski zgodovini in kulturi, ter združujejo mlade in nosilce odločanja na lokalni in nacionalni ravni ter ravni Unije, prispevajo pa tudi k procesu evropskega povezovanja.

- (29) Na podlagi ocene in nadaljnjega razvoja pobude DiscoverEU, ki je bila leta 2018 vzpostavljena kot pripravljalni ukrep, bi moral Program mladim ponuditi več priložnosti, da prek učnih izkušenj v tujini spoznajo vse destinacije v Evropi. Mladi, zlasti tisti z manj priložnostmi, bi morali dobiti priložnost za prvo, kratkoročno individualno ali skupinsko izkušnjo potovanja po Evropi v okviru aktivnosti priložnostnega in neformalnega učenja, katere cilj je krepitev njihovega občutka pripadnosti Uniji in omogočanje odkrivanja njene kulturne in jezikovne raznolikosti. Udeleženci bi morali biti izbrani na podlagi jasnih in preglednih meril. Izvajalski organi bi morali spodbujati ukrepe, s katerimi bi zagotovili, da je pobuda DiscoverEU vključujoča in geografsko uravnotežena glede dodeljenih vozovnic in obiskanih držav članic, ter podprli aktivnosti z močno izobraževalno razsežnostjo. V zvezi s tem bi moral Program s ciljno usmerjenimi ukrepi, kot so aktivnosti ozaveščanja, informativni sestanki pred odhodom in dogodki za mlade, spodbujati izbiro manj obiskanih držav članic in obrobni regij. Kadar železniški prevoz ni na voljo ali je zelo nepriročen, bi bilo treba razmisliti o drugih prevoznih sredstvih, ob upoštevanju zlasti specifičnih razmer na destinaciji. V okviru pobude DiscoverEU bi si bilo treba prizadevati za vzpostavitev povezav z ustreznimi lokalnimi, regionalnimi, nacionalnimi in evropskimi pobudami, kot so ukrepi Unije „evropske prestolnice kulture“, evropske prestolnice mladih, evropske prestolnice prostovoljstva in zelene prestolnice Evrope.

- (30) Učenje jezikov prispeva k vzajemnemu razumevanju in mobilnosti v Uniji in zunaj nje, jezikovne kompetence pa so bistvene življenjske in zaposlitvene spretnosti. Zato bi moral Program okrepiti učenje jezikov, vključno z nacionalnimi znakovnimi jeziki, kadar je to ustrezno, tudi z razširjeno uporabo spletnih orodij, saj lahko e-učenje nudi dodatne prednosti pri učenju jezikov v smislu dostopa in prožnosti. Za zagotovitev širokega in vključujočega dostopa do Programa je hkrati pomembno, da je večjezičnost eno od ključnih načel pri izvajanju Programa.
- (31) Program bi moral podpreti ukrepe, s katerimi se krepi sodelovanje med institucijami in organizacijami, dejavnimi na področjih izobraževanja in usposabljanja, mladine ter športa, ter tako potrditi temeljno vlogo institucij in organizacij pri zagotavljanju znanj, spretnosti in kompetenc, ki jih posamezniki potrebujejo v spreminjajočem se svetu, ter pomagati institucijam in organizacijam ustrezno izkoristiti svoj potencial za inovativnost, ustvarjalnost in podjetnost, zlasti v digitalnem gospodarstvu.
- (32) V sklepih z dne 14. decembra 2017 je Evropski svet pozval države članice, Svet in Komisijo, naj nadaljujejo delo v zvezi z več pobudami, da dvignejo raven evropskega sodelovanja na področju izobraževanja in usposabljanja, tudi s spodbujanjem nastanka „Evropskih univerz“, ki jih sestavljajo mreže, v katere se po pristopu od spodaj navzgor povezujejo univerze po vsej Uniji, do leta 2024. Evropski svet je v sklepih z dne 28. junija 2018 pozval k spodbujanju sodelovanja med sektorji raziskav, inovacij in izobraževanja, tudi prek pobude Evropske univerze. Program bi moral Evropske univerze podpreti pri razvoju skupnih dolgoročnih strategij za visokokakovostno izobraževanje, raziskave in inovacije ter storitve za družbo.

- (33) Sporočilo iz Bruggeja z dne 7. decembra 2010 o okrepljenem evropskem sodelovanju na področju poklicnega izobraževanja in usposabljanja za obdobje 2011–2020 vsebuje poziv k podpori poklicne odličnosti za pametno in trajnostno rast. Komisija je v sporočilu z dne 18. julija 2017 z naslovom „Krepitev inovacij v evropskih regijah: strategije za odporno, vključujočo in trajnostno rast“ države članice pozvala, naj poklicno izobraževanje in usposabljanje v okviru strategij pametne specializacije na regionalni ravni povežejo z inovacijskimi sistemi. Program bi moral zagotoviti sredstva za odziv na te pozive in podpreti razvoj transnacionalnih platform centrov poklicne odličnosti, tesno vključenih v lokalne in regionalne strategije za trajnostno rast, inovativnost in konkurenčnost. Ti centri odličnosti bi morali delovati kot gonilne sile kakovostnih poklicnih znanj in spretnosti v kontekstu sektorskih izzivov, hkrati pa podpirati splošne strukturne spremembe in socialno-ekonomske politike Unije.
- (34) Uporabnikom prijazne spletne platforme in orodja za virtualno sodelovanje imajo lahko pomembno vlogo pri podpiranju izvedbe izobraževanja in usposabljanja ter mladinske politike v Uniji. Za širšo uporabo virtualnih sodelovalnih aktivnosti bi Program moral podpreti bolj sistematično in usklajeno uporabo spletnih platform, kot so eTwinning, School Education Gateway, elektronska platforma za izobraževanje odraslih v Evropi, evropski mladinski portal in spletne platforme za terciarno izobraževanje, po potrebi pa tudi vsako novo spletno platformo, ki bi lahko bila vzpostavljena na področjih izobraževanja in usposabljanja ter mladih.

- (35) V skladu z ustreznimi okviri in orodji Unije bi Program moral prispevati k boljši preglednosti in priznavanju kompetenc, znanj in spretnosti ter kvalifikacij, pa tudi prenosu kreditnih točk ali enot učnih izidov, da se spodbudi zagotavljanje kakovosti ter podprejo validacija neformalnega in priložnostnega učenja, upravljanje znanj in spretnosti ter svetovanje. V zvezi s tem bi moral Program zagotoviti tudi podporo kontaktnim točkam in mrežam na nacionalni ravni in ravni Unije, ki omogočajo vseevropske izmenjave in razvoj prožnih učnih poti med različnimi področji izobraževanja in usposabljanja ter mladine, pa tudi med formalnimi in neformalnimi okviri. Program bi tudi moral zagotoviti podporo bolonjskemu procesu.
- (36) Program bi moral izkoristiti potencial nekdanjih udeležencev programa Erasmus+ in podpreti povezane aktivnosti, zlasti aktivnosti mrež diplomantov, ambasadorjev in evrovrstnikov (EuroPeers) Erasmus+, tako da bi jih spodbujal k promoviranju Programa, da se poveča udeležba.

- (37) Da se zagotovi sodelovanje z drugimi instrumenti Unije in podpora drugim politikam Unije, bi morale biti priložnosti za učno mobilnost na voljo ljudem iz različnih sektorjev, kot so javni in zasebni sektor, kmetijstvo in podjetništvo, da bi lahko pridobili učne izkušnje v tujini, ki bi jim v katerem koli življenjskem obdobju omogočile rast ter razvoj, tako osebni, zlasti s krepitevijo ozaveščenosti o evropski identiteti in razumevanja evropske kulturne raznolikosti, kot strokovni, vključno s pridobivanjem znanj in spretnosti, relevantnih za trg dela. Program bi moral ponuditi vstopno točko za transnacionalne programe mobilnosti Unije z močno izobraževalno razsežnostjo ter tako poenostaviti ponudbo takih programov za upravičence in tiste, ki sodelujejo v teh aktivnostih. Razširjanje projektov Programa bi bilo treba poenostaviti. Treba bi bilo uvesti posebne ukrepe za pomoč tistim, ki promovirajo projekte Programa, pri vlaganju prošenj za nepovratna sredstva ali razvijanju sinergij s podporo iz skladov kohezijske politike ter programov, ki se nanašajo na migracije, varnost, pravosodje in državljanstvo, zdravje, medije in kulturo ter prostovoljstvo. Kakovostni predlogi projektov, ki zaradi proračunskih omejitev ne morejo biti financirani v okviru projekta, bi morali imeti možnost, da na podlagi omejenega niza meril pridobijo pečat odličnosti. S podelitvijo pečata odličnosti se priznava kakovost predloga ter poenostavi iskanje alternativnega financiranja iz Evropskega sklada za regionalni razvoj, vzpostavljenega z uredbo Evropskega parlamenta in Sveta o Evropskem skladu za regionalni razvoj in o Kohezijskem skladu (v nadaljnjem besedilu: Evropski sklad za regionalni razvoj), ali Evropskega socialnega sklada plus, vzpostavljenega z uredbo Evropskega parlamenta in Sveta o Evropskem socialnem skladu plus (ESS+) (v nadaljnjem besedilu: Evropski socialni sklad plus).

- (38) Treba je spodbujati poučevanje, učenje in raziskave o temah evropskega povezovanja, vključno s prihodnjimi izzivi in priložnostmi za Unijo, pa tudi razpravo o teh temah s podporo iz ukrepov Jean Monnet na področju terciarnega izobraževanja ter na drugih področjih izobraževanja in usposabljanja, zlasti z usposabljanjem učiteljev in drugega osebja. Krepitev občutka evropske pripadnosti in zavezanosti evropski ideji je zlasti pomembno zaradi izzivov za skupne vrednote, na katerih temelji Unija in ki so del skupne evropske identitete, in glede na to, da državljani kažejo nizke stopnje udejstvovanja. Program bi moral še naprej prispevati k razvoju odličnosti na področju študij evropskega povezovanja. Primerno je redno spremljati in ocenjevati napredek institucij, financiranih v okviru ukrepov Jean Monnet, pri doseganju ciljev Programa. Treba bi bilo spodbujati izmenjave med temi in drugimi institucijami na nacionalni ali transnacionalni ravni ter pri tem dosledno spoštovati njihovo akademsko svobodo.

- (39) Glede na to, kako pomemben je boj proti podnebnim spremembam v skladu z zavezami Unije za izvajanje Pariškega sporazuma, sprejetega na podlagi Okvirne konvencije Združenih narodov o spremembi podnebja¹, in doseganje ciljev Združenih narodov za trajnostni razvoj, je namen Programa prispevati k vključevanju podnebnih ukrepov in doseganju skupnega cilja, da bi bilo 30 % proračunskih odhodkov Unije namenjenih podnebnim ciljem. V skladu z evropskim zelenim dogovorom kot načrtom za trajnostno rast bi morali ukrepi na podlagi te uredbe spoštovati načelo neškodovanja, zaradi česar pa se ne bi smel spremeniti osnovni značaj Programa. Med izvajanjem Programa bi morali biti ustrezni ukrepi opredeljeni in uvedeni ter ponovno ocenjeni v okviru zadevnih procesov ocenjevanja in pregledovanja. Primerno je tudi meriti rezultate ustreznih ukrepov, ki prispevajo k podnebnim ciljem, tudi tistih za zmanjšanje okoljskih učinkov Programa.

¹ UL L 282, 19.10.2016, str. 4.

- (40) Ta uredba določa finančna sredstva za Program, ki za Evropski parlament in Svet pomenijo prednostni referenčni znesek v letnem proračunskem postopku v smislu točke [18] Medinstitucionalnega sporazuma z dne 16. decembra 2020 med Evropskim parlamentom, Svetom Evropske unije in Evropsko komisijo o proračunski disciplini, sodelovanju v proračunskih zadevah in dobrem finančnem poslovanju ter novih virih lastnih sredstev, vključno s časovnim načrtom za uvedbo novih virov lastnih sredstev¹. V skladu s Skupno izjavo Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije z dne 16. decembra 2020 o okrepitvi posebnih programov in prilagoditvi temeljnih aktov² ta finančna sredstva zajemajo znesek 0,5 milijarde EUR v stalnih cenah iz leta 2018.
- (41) V okviru osnovnih sredstev za ukrepe, ki jih upravljajo nacionalne agencije na področju izobraževanja in usposabljanja, bi bilo treba razčleniti minimalne dodelitve za vsako področje, da se zagotovi kritična masa odobritev, potrebna za doseganje predvidenih učinkov in rezultatov na vsakem od teh področij: terciarno izobraževanje, poklicno izobraževanje in usposabljanje, šolsko izobraževanje ter izobraževanje odraslih.

¹ UL L 433 I, 22.12.2020, str. 28.

² UL C 444 I, 22.12.2020, str. 1.

- (42) Za Program se uporablja Uredba (EU, Euratom) 2018/1046 Evropskega parlamenta in Sveta¹ (v nadaljnjem besedilu: finančna uredba). Finančna uredba določa pravila za izvrševanje proračuna Unije, vključno s pravili o nepovratnih sredstvih, nagradah, javnih naročilih, posrednem upravljanju, finančnih instrumentih, proračunskih jamstvih, finančni pomoči in o povračilu zunanjim strokovnjakom.
- (43) Vrste financiranja in metode izvajanja na podlagi te uredbe bi bilo treba izbrati glede na njihovo zmožnost uresničevanja specifičnih ciljev ukrepov in doseganja rezultatov, pri čemer se upoštevajo zlasti stroški kontrol, upravno breme in pričakovano neupoštevanje veljavnih pravil. Pri tej izbiri bi bilo treba upoštevati uporabo pavšalnih zneskov, stroškov na enoto in financiranje po pavšalni stopnji ter financiranje, ki ni povezano s stroški, kot je določeno v členu 125(1) finančne uredbe. Poleg proračunskih sredstev za izvajanje ukrepov, ki jih upravljajo nacionalne agencije, bi bilo treba v obliki provizije za upravljanje zagotoviti tudi ustrezno podporo za operativne stroške nacionalnih agencij, da bi bilo omogočeno učinkovito in trajnostno izvajanje dodeljenih nalog upravljanja. Pri izvajanju Programa bi bilo treba spoštovati načela preglednosti, enakega obravnavanja in nediskriminacije, določena v finančni uredbi.

¹ Uredba (EU, Euratom) 2018/1046 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. julija 2018 o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije, spremembi uredb (EU) št. 1296/2013, (EU) št. 1301/2013, (EU) št. 1303/2013, (EU) št. 1304/2013, (EU) št. 1309/2013, (EU) št. 1316/2013, (EU) št. 223/2014, (EU) št. 283/2014 in Sklepa št. 541/2014/EU ter razveljavitvi Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 (UL L 193, 30.7.2018, str. 1).

- (44) Tretje države, ki so članice Evropskega gospodarskega prostora, so lahko v programih Unije udeležene v okviru sodelovanja, vzpostavljenega na podlagi Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru¹, ki določa izvajanje programov na podlagi odločitve, sprejete na podlagi navedenega sporazuma. Tretje države lahko sodelujejo tudi na podlagi drugih pravnih instrumentov. V to uredbo bi bilo treba vnesti posebno določbo, s katero se od tretjih držav zahteva, da odgovornemu odredbodajalcu, Evropskemu uradu za boj proti goljufijam (OLAF) in Računskemu sodišču podelijo potrebne pravice in dostop, da lahko v celoti izvajajo svoje pristojnosti. Za polno sodelovanje tretjih držav v Programu bi morali veljati pogoji, določeni v posebnih sporazumih o sodelovanju zadevnih tretjih držav v Programu. Polno sodelovanje poleg tega vključuje obveznost ustanovitve nacionalne agencije in upravljanje nekaterih ukrepov Programa v okviru posrednega upravljanja. Pravni subjekti iz tretjih držav, ki niso pridružene Programu, bi morali imeti možnost sodelovati pri nekaterih ukrepih Programa, kot je določeno v programih dela in razpisih za zbiranje predlogov, ki jih objavi Komisija. Pri izvajanju Programa bi se lahko upoštevale posebne ureditve v zvezi s sodelovanjem pravnih subjektov iz evropskih mikrodržav.

¹ UL L 1, 3.1.1994, str. 3.

- (45) Glede na člen 349 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) in v skladu s sporočilom Komisije z dne 24. oktobra 2017 z naslovom „Trdnejše in prenovljeno strateško partnerstvo z najbolj oddaljenimi regijami EU“ bi moral Program upoštevati poseben položaj teh najbolj oddaljenih regij iz navedenega člena. Sprejeti bi bilo treba ukrepe za povečanje sodelovanja najbolj oddaljenih regij v vseh ukrepih, po potrebi tudi s finančno pomočjo za učno mobilnost. Spodbujati bi bilo treba izmenjave in sodelovanje med ljudmi in organizacijami iz teh regij in tretjih držav, zlasti sosednjih. Take ukrepe bi bilo treba spremljati in redno ocenjevati.
- (46) Osebe in subjekti s sedežem v čezmorskih državah ali ozemljih so na podlagi Sklepa Sveta 2013/755/EU¹ upravičeni do financiranja v skladu s pravili in cilji Programa ter morebitnimi ureditvami, ki se uporabljajo v državi članici, s katero je zadevna čezmorska država ali ozemlje povezano. Pri izvajanju Programa bi bilo treba upoštevati omejitve zaradi oddaljenosti teh držav ali ozemelj. Sodelovanje teh držav in ozemelj pri Programu bi bilo treba spremljati in redno ocenjevati.

¹ Sklep Sveta 2013/755/EU z dne 25. novembra 2013 o pridružitvi čezmorskih držav in ozemelj Evropski uniji (Sklep o pridružitvi čezmorskih držav in ozemelj) (UL L 344, 19.12.2013, str. 1).

- (47) V skladu s finančno uredbo bi morala Komisija sprejeti programe dela in o tem obvestiti Evropski parlament in Svet. V programih dela bi morali biti določeni ukrepi, potrebni za njihovo izvajanje v skladu s splošnimi in specifičnimi cilji Programa, merila za izbor in dodelitev nepovratnih sredstev ter vsi drugi zahtevani elementi. Programe dela in vse njihove spremembe bi bilo treba sprejeti z izvedbenimi akti v skladu s postopkom pregleda.
- (48) Da bi Komisija lahko ocenila napredek pri izvajanju Programa in poskusila izboljšati to izvajanje, bi morala opraviti vmesno oceno Programa. Tej vmesni oceni bi bilo treba priložiti končno oceno Programa za obdobje 2014–2020, prav tako pa bi morala biti v vmesno oceno vključena ustrezna spoznanja iz te končne ocene. Posebej pomembno je, da je v vmesni oceni poleg uspešnosti in splošne smotrnosti Programa temeljito ocenjeno tudi izvajanje novih pobud ter uvedenih ukrepov za vključevanje in poenostavitev. Komisija bi morala po potrebi na podlagi vmesne ocene predložiti zakonodajni predlog za spremembo te uredbe. Komisija bi morala oceni posredovati Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij.

- (49) Na podlagi odstavkov 22 in 23 Medinstitucionalnega sporazuma z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje¹ bi bilo treba Program oceniti na podlagi informacij, zbranih v skladu s posebnimi zahtevami glede spremljanja, pri tem pa se izogibati nalaganju upravnega bremena, zlasti državam članicam, in pretiranemu urejanju. Zato določbe, sprejete s povezanimi delegiranimi akti, državam članicam ne bi smele povzročiti znatnega dodatnega bremena. Zahteve glede spremljanja bi morale vključevati specifične, merljive in realistične kazalnike, ki jih je mogoče meriti skozi čas, kot podlago za ocenjevanje učinkov Programa na terenu.
- (50) Na lokalni, nacionalni in evropski ravni bi bilo treba zagotoviti ustrezno ozaveščanje, oglaševanje in razširjanje informacij o priložnostih in rezultatih ukrepov, ki jih podpira Program, ter pri tem upoštevati glavne ciljne skupine s področja izobraževanja in usposabljanja, mladine ter športa, po potrebi pa tudi raznovrstne druge ciljne skupine, kot so službe za poklicno usmerjanje, zavodi za zaposlovanje, kulturne organizacije, podjetja in ustanove. Aktivnosti ozaveščanja, oglaševanja in razširjanja informacij bi se morale opirati na vse izvajalske organe Programa in bi morale po potrebi imeti tudi podporo drugih ustreznih deležnikov. Poleg tega bi morala Komisija skozi celotno trajanje Programa redno sodelovati s širokim krogom različnih deležnikov, tudi organizacijami, ki sodelujejo v Programu, da bi tako olajšala izmenjavo dobrih praks in projektnih rezultatov ter pridobila povratne informacije o Programu. K sodelovanju v tem procesu bi bilo treba povabiti nacionalne agencije.

¹ UL L 123, 12.5.2016, str. 1.

- (51) Za doseganje večje učinkovitosti pri obveščanju širše javnosti in boljših sinergij med aktivnostmi obveščanja, ki se izvedejo na pobudo Komisije, bi morala finančna sredstva, ki so na podlagi te uredbe dodeljena za obveščanje, prispevati tudi h kritju stroškov korporativnega komuniciranja o političnih prednostnih nalogah Unije, kolikor so te prednostne naloge povezane s cilji Programa.
- (52) Za zagotovitev učinkovitega in uspešnega izvajanja te uredbe bi moral Program čim boljše izkoristiti obstoječe izvedbene mehanizme. Izvajanje Programa bi bilo zato treba zaupati Komisiji in nacionalnim agencijam. Za zagotovitev čim večje učinkovitosti bi morale biti, kadar je to mogoče, nacionalne agencije iste nacionalne agencije kot tise, ki so bile imenovane za upravljanje Programa za obdobje 2014-2020. Obseg predhodne ocene skladnosti bi moral biti omejen na zahteve, ki so nove in specifične za Program, razen če je upravičeno drugače, na primer ob resnih pomanjkljivostih ali kadar zadevne nacionalne agencije ne dosegajo rezultatov.

- (53) Da se v vsaki sodelujoči državi članici ali tretji državi, pridružen Programu zagotovita dobro finančno poslovanje in pravna varnost, bi moral vsak nacionalni organ imenovati neodvisen revizijski organ. Za zagotovitev čim večje učinkovitosti bi morali biti, kadar je to mogoče, neodvisni revizijski organi isti neodvisni revizijski organi kot tisti, ki so bili imenovani za ukrepe na podlagi Programa za obdobje 2014-2020.
- (54) Države članice bi si morale prizadevati za sprejetje vseh ustreznih ukrepov za odpravo pravnih in upravnih ovir, ki bi lahko onemogočile dostop do Programa ali ovirale njegovo pravilno delovanje. To vključuje reševanje vprašanj, ki otežujejo pridobivanje vizumov in dovoljenj za prebivanje, kadar je to mogoče in brez poseganja v pravo Unije o vstopu in prebivanju državljanov tretjih držav.
- (55) Sistem za poročanje o smotrnosti bi moral zagotoviti, da se podatki za spremljanje izvajanja in ocenjevanje Programa zbirajo uspešno, učinkovito, pravočasno in s primerno ravno podrobnosti. Te podatke bi bilo treba sporočiti Komisiji na način, ki je skladen z zadevnimi pravili o varstvu podatkov.

- (56) Za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja te uredbe bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta¹.
- (57) Za poenostavitev zahtev za upravičence bi bilo treba čim bolj uporabljati poenostavljena nepovratna sredstva v obliki pavšalnih zneskov, stroškov na enoto in pavšalnih stopenj. Pri poenostavljenih nepovratnih sredstvih za podpiranje učne mobilnosti v okviru Programa, kot jo je opredelila Komisija, bi se morali upoštevati življenjski stroški in stroški bivanja v državi gostiteljici. Komisija in nacionalne agencije v državah pošiljateljicah bi morale imeti možnost, da ta nepovratna sredstva prilagodijo na podlagi objektivnih meril, zlasti za zagotovitev dostopa ljudem z manj priložnostmi. Države članice bi bilo treba spodbujati tudi, da ta nepovratna sredstva v skladu z nacionalnim pravom oprostijo vseh davkov in socialnih prispevkov; na enak način bi morala biti obravnavana nepovratna sredstva, ki jih javni ali zasebni pravni subjekti dodelijo posameznikom.

¹ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

(58) V skladu s finančno uredbo, Uredbo (EU, Euratom) št. 883/2013 Evropskega parlamenta in Sveta¹ ter uredbami Sveta (ES, Euratom) št. 2988/95², (Euratom, ES) št. 2185/96³ in (EU) 2017/1939⁴ se finančni interesi Unije zaščitijo s sorazmernimi ukrepi, ki vključujejo ukrepe v zvezi s preprečevanjem, odkrivanjem, odpravljanjem in preiskovanjem nepravilnosti, tudi goljufij, z izterjavo izgubljenih, neupravičeno izplačanih ali nepravilno porabljenih sredstev ter po potrebi z naložitvijo upravnih sankcij. Zlasti je v skladu z uredbama (Euratom, ES) št. 2185/96 in (EU, Euratom) št. 883/2013 OLAF pooblaščen za izvajanje upravnih preiskav, vključno s pregledi in inšpekcijami na kraju samem, da bi ugotovil, ali je prišlo do goljufije, korupcije ali kakršnega koli drugega nezakonitega ravnanja, ki škodi finančnim interesom Unije. Evropsko javno tožilstvo (EJT) je v skladu z Uredbo (EU) 2017/1939 pooblaščen za preiskovanje in pregon kaznivih dejanj, ki škodijo finančnim interesom Unije, kot je določeno v Direktivi (EU) 2017/1371 Evropskega parlamenta in Sveta⁵. V skladu s finančno uredbo mora vsaka oseba ali subjekt, ki prejema sredstva Unije, v celoti sodelovati pri zaščiti finančnih interesov Unije, Komisiji, OLAF, Računskemu sodišču in, za tiste države članice, ki so vključene v okrepljeno sodelovanje na podlagi Uredbe (EU) 2017/1939, EJT podeliti potrebne pravice in dostop ter zagotoviti, da vse tretje strani, ki so vključene v izvrševanje sredstev Unije, podelijo enakovredne pravice.

¹ Uredba (EU, Euratom) št. 883/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. septembra 2013 o preiskavah, ki jih izvaja Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF), ter razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1073/1999 Evropskega parlamenta in Sveta in Uredbe Sveta (Euratom) št. 1074/1999 (UL L 248, 18.9.2013, str. 1).

² Uredba Sveta (ES, Euratom) št. 2988/95 z dne 18. decembra 1995 o zaščiti finančnih interesov Evropskih skupnosti (UL L 312, 23.12.1995, str. 1).

³ Uredba Sveta (Euratom, ES) št. 2185/96 z dne 11. novembra 1996 o pregledih in inšpekcijah na kraju samem, ki jih opravlja Komisija za zaščito finančnih interesov Evropskih skupnosti pred goljufijami in drugimi nepravilnostmi (UL L 292, 15.11.1996, str. 2).

⁴ Uredba Sveta (EU) 2017/1939 z dne 12. oktobra 2017 o izvajanju okrepljenega sodelovanja v zvezi z ustanovitvijo Evropskega javnega tožilstva (EJT) (UL L 283, 31.10.2017, str. 1).

⁵ Direktiva (EU) 2017/1371 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. julija 2017 o boju proti goljufijam, ki škodijo finančnim interesom Unije, z uporabo kazenskega prava (UL L 198, 28.7.2017, str. 29).

- (59) Treba je zagotoviti dopolnjevanje in doslednost ukrepov Programa, tudi tistih, ki nimajo transnacionalnega ali mednarodnega značaja, z dejavnostmi, ki jih izvajajo države članice, in z drugimi dejavnostmi Unije, zlasti tistimi, ki se nanašajo na izobraževanje in usposabljanje, kulturo in medije, mladino in solidarnost, zaposlovanje in socialno vključenost, raziskave in inovacije, industrijo in podjetništvo, digitalno politiko, kmetijstvo in razvoj podeželja s poudarkom na mladih kmetih, okolje in podnebje, kohezijo, regionalno politiko, migracije, varnost ter mednarodno sodelovanje in razvoj.
- (60) Čeprav je regulativni okvir Programa za obdobje 2014-2020 državam članicam in regijam že v programskem obdobju 2014-2020 omogočal, da vzpostavijo sinergije med navedenim programom in drugimi instrumenti Unije, kot so evropski strukturni in investicijski skladi, ki podpirajo tudi kvalitativni razvoj sistemov izobraževanja, usposabljanja in za mladino v Uniji, je bil ta potencial doslej premalo izkoriščen, zaradi česar so bili sistemski učinki projektov in učinek na politiko omejeni. Na nacionalni ravni bi morale potekati učinkovito komuniciranje in sodelovanje med nacionalnimi organi, pristojnimi za upravljanje teh različnih instrumentov, da bi se čim bolj povečal njihov učinek. Program bi moral dopuščati aktivno sodelovanje s temi instrumenti ter tako zagotoviti zlasti, da so po potrebi uvedeni ukrepi zadostne finančne podpore za podporo ljudem z manj priložnostmi.

- (61) Za čim boljši izkoristek dodane vrednosti iz naložb, ki se v celoti ali deloma financirajo iz proračuna Unije, bi bilo treba iskati sinergije zlasti med Programom in drugimi programi Unije, tudi skladi, ki se izvajajo v okviru deljenega upravljanja. Za čim večjo sinergijo bi bilo treba zagotoviti ključne omogočitvene mehanizme, vključno s kumulativnim financiranjem ukrepa iz Programa in drugega programa Unije, kolikor takšno kumulativno financiranje ne presega skupnih upravičenih stroškov ukrepa. V ta namen bi morala ta uredba določiti ustrezna pravila, zlasti glede možnosti, da se enaki stroški ali odhodki sorazmerno prijavijo za povračilo iz Programa in drugega programa Unije.

- (62) Za prilagoditev, kadar je potrebna, razvoju na zadevnih področjih in za zagotovitev učinkovite ocene napredka Programa pri doseganju njegovih ciljev bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo, da v skladu s členom 290 PDEU sprejme akte za spreminjanje Priloge I k tej uredbi z dodajanjem opisov ukrepov Programa in spreminjanje Priloge II k tej uredbi glede kazalnikov smotnosti Programa, ter za dopolnjevanje te uredbe z določbami o vzpostavitvi okvira za spremljanje in ocenjevanje. Zlasti je pomembno, da se Komisija pri svojem pripravljalnem delu ustrezno posvetuje, vključno na ravni strokovnjakov, in da se ta posvetovanja izvedejo v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje. Za zagotovitev enakopravnega sodelovanja pri pripravi delegiranih aktov Evropski parlament in Svet zlasti prejmeta vse dokumente sočasno s strokovnjaki iz držav članic, njihovi strokovnjaki pa se sistematično lahko udeležujejo sestankov strokovnih skupin Komisije, ki zadevajo pripravo delegiranih aktov.
- (63) Primerno je zagotoviti, da se Program za obdobje 2014-2020 pravilno zaključi, zlasti glede nadaljevanja večletnih ureditev za njegovo upravljanje, kot je financiranje tehnične in upravne pomoči. Tehnična in upravna pomoč bi morala od 1. januarja 2021 po potrebi zagotoviti upravljanje ukrepov, ki v okviru Programa za obdobje 2014-2020 niso bili dokončani do 31. decembra 2020.

- (64) Ta uredba spoštuje temeljne pravice in upošteva načela, ki jih priznava zlasti Listina Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljnjem besedilu: Listina). Zlasti si ta uredba prizadeva zagotoviti polno spoštovanje pravice do enakosti žensk in moških ter pravice do nediskriminacije na podlagi spola, rase, etničnega porekla, vere ali prepričanja, invalidnosti, starosti ali spolne usmerjenosti ter spodbujati uporabo členov 21 in 23 Listine. V skladu s členom 13 Listine bi bilo treba zagotoviti tudi, da države, ki v okviru Programa prejemajo sredstva, spoštujejo akademsko svobodo.
- (65) Za to uredbo se uporabljajo horizontalna finančna pravila, ki sta jih Evropski parlament in Svet sprejela na podlagi člena 322 PDEU. Ta pravila so določena v finančni uredbi in določajo zlasti postopek za pripravo proračuna in njegovo izvrševanje prek nepovratnih sredstev, javnih naročil, nagrad in posrednega izvrševanja ter urejajo nadzor odgovornosti finančnih udeležencev. Kadar je finančni prispevek Unije v obliki pavšalnih zneskov, stroškov na enoto ali pavšalnih stopenj, bi bilo treba ravni finančne podpore redno pregledovati in po potrebi prilagoditi v skladu s finančno uredbo ter pri tem ustrezno upoštevati življenjske stroške in stroške bivanja v državi gostiteljici ter potne stroške. Pravila, sprejeta na podlagi člena 322 PDEU, zajemajo tudi splošni režim pogojenosti za zaščito proračuna Unije.

- (66) V skladu s členom 193(2) finančne uredbe se nepovratna sredstva lahko dodelijo za ukrep, ki se je že začel izvajati, pod pogojem, da vložnik lahko dokaže, da je bilo treba ukrep začeti izvajati pred podpisom sporazuma o nepovratnih sredstvih. Vendar pa stroški, nastali pred datumom vložitve vloge za nepovratna sredstva, niso upravičeni do financiranja Unije, razen v ustrezno utemeljenih izjemnih primerih. V skladu s členom 193(4) navedene uredbe stroški, ki so nastali pred datumom vložitve vloge za nepovratna sredstva, niso upravičeni do financiranja Unije tudi v primeru nepovratnih sredstev za poslovanje, v takem primeru se sporazum o nepovratnih sredstvih podpiše v štirih mesecih od začetka proračunskega leta upravičenca. Da pri zagotavljanju podpore Unije ne bi prihajalo do motenj, ki bi lahko škodovala interesom Unije, bi moralo biti v sklepu o financiranju za omejeno obdobje na začetku večletnega finančnega okvira 2021–2027 in samo v ustrezno utemeljenih primerih mogoče določiti, da so aktivnosti in stroški od 1. januarja 2021 upravičeni, tudi če so se te aktivnosti izvedle in ti stroški nastali pred vložitvijo vloge za nepovratna sredstva.

- (67) Ker ciljev te uredbe države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi transnacionalne narave Programa, širokega obsega in geografske pokritosti financiranih aktivnosti na področju učne mobilnosti in sodelovanja, njenega učinka na dostop do učne mobilnosti in splošneje na povezovanje Unije ter okrepljene mednarodne razsežnosti Programa lažje dosežejo na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenih ciljev.
- (68) Uredbo (EU) št. 1288/2013 bi bilo zato treba razveljaviti z učinkom od 1. januarja 2021.
- (69) Da bi se zagotovila kontinuiteta pri nudenju podpore na zadevnem področju politike in omogočilo, da se izvajanje začne z začetkom večletnega finančnega okvira 2021–2027, bi morala ta uredba nujno začeti veljati čim prej in bi se morala uporabljati z retroaktivnim učinkom od 1. januarja 2021 –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

POGLAVJE I

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 1

Predmet urejanja

Ta uredba vzpostavlja Erasmus+, program za ukrepanje Unije na področjih izobraževanja in usposabljanja, mladine ter športa (v nadaljnjem besedilu: Program) za obdobje trajanja večletnega finančnega okvira 2021–2027.

Določa cilje Programa, proračun za obdobje od 2021 do 2027, oblike financiranja Unije in pravila za zagotavljanje takega financiranja.

Člen 2

Opredelitev pojmov

V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (1) „vseživljenjsko učenje“ pomeni učenje v vseh oblikah, in sicer formalno, neformalno ali priložnostno, ki poteka v vseh življenjskih obdobjih in katerega posledica je izboljšanje ali posodobitev znanja, spretnosti, kompetenc in odnosov ali udeležbe v družbi z osebnega, državljanškega, kulturnega, socialnega ali zaposlitvenega vidika, vključno s svetovanjem in usmerjanjem; vključuje predšolsko vzgojo in varstvo, splošno izobraževanje, poklicno izobraževanje in usposabljanje, terciarno izobraževanje, izobraževanje odraslih, mladinsko delo in druge kontekste izobraževanja zunaj formalnega izobraževanja in usposabljanja ter običajno spodbuja medsektorsko sodelovanje in prožnejše učne poti;

- (2) „učna mobilnost“ pomeni fizično selitev v državo, ki ni država prebivališča, zaradi študija, usposabljanja ali neformalnega oziroma priložnostnega učenja;
- (3) „virtualno učenje“ pomeni pridobivanje znanja, spretnosti in kompetenc z uporabo orodij informacijske in komunikacijske tehnologije, ki udeležencem omogočajo smiselno transnacionalno ali mednarodno učno izkušnjo;
- (4) „neformalno učenje“ pomeni učenje, ki se izvaja zunaj formalnega izobraževanja in usposabljanja prek načrtovanih aktivnosti v smislu učnih ciljev in časa učenja, pri katerem je zagotovljena določena oblika učne podpore;
- (5) „priložnostno učenje“ pomeni učenje, ki je posledica vsakodnevnih aktivnosti in izkušenj ter ni organizirano ali strukturirano v smislu ciljev, časa ali podpore pri učenju; z vidika učečega se je to učenje lahko nenamerno;
- (6) „mladi“ pomeni posameznike, stare od 13 do 30 let;
- (7) „množični šport“ pomeni fizične prostočasne aktivnosti, ki jih ljudje vseh starosti izvajajo redno na neprofesionalni ravni zaradi zdravja ali v izobraževalne ali socialne namene;
- (8) „študent“ pomeni osebo, vpisano na terciarno izobraževalno institucijo, bodisi v kratki cikel, dodiplomsko, magistrsko ali doktorsko stopnjo ali enakovredno stopnjo; ali osebo, ki je nedavno zaključila študij na taki instituciji;

- (9) „osebje“ pomeni osebe, ki bodisi poklicno bodisi prostovoljno sodelujejo v izobraževanju, usposabljanju ali neformalnem učenju na vseh stopnjah, vključno s profesorji, učitelji, tudi vzgojitelji predšolskih otrok, vodji usposabljanj, vodstvenimi delavci šol, mladinskimi delavci, športnim osebjem, drugim osebjem v predšolski vzgoji in varstvu, osebjem, ki ne deluje na pedagoškem področju, ter drugimi strokovnjaki, ki so redno vključeni v spodbujanje učenja;
- (10) „športno osebje“ pomeni osebo, ki je bodisi proti plačilu bodisi prostovoljno sodeluje pri poučevanju, treningu in upravljanju športnih ekip ali posameznih športnikov;
- (11) „učeči se v poklicnem izobraževanju in usposabljanju“ pomeni osebo, vpisano v program začetnega ali nadaljevalnega poklicnega izobraževanja in usposabljanja na kateri koli stopnji od sekundarne do postsekundarne, ali osebo, ki je nedavno zaključila tak program ali je v njem pridobila izobrazbo;
- (12) „učenec oziroma dijak“ pomeni osebo, ki je v učne namene vpisana v institucijo za splošno izobraževanje na kateri koli ravni od predšolske vzgoje in varstva do višjega sekundarnega izobraževanja ali ki se šola zunaj institucionalnega okolja, ki jo pristojni organi štejejo za upravičeno do sodelovanja v Programu na njihovih ozemljih;
- (13) „izobraževanje odraslih“ pomeni vse oblike nepoklicnega izobraževanja odraslih po začetnem izobraževanju, in sicer formalne, neformalne in priložnostne;
- (14) „tretja država“ pomeni državo, ki ni država članica;
- (15) „partnerstvo“ pomeni sporazum med skupino institucij ali organizacij za izvajanje skupnih aktivnosti in projektov;

- (16) „skupni magistrski študij Erasmus Mundus“ pomeni celosten študijski program, ki ga ponujata vsaj dve terciarni izobraževalni instituciji, na koncu katerega je pridobljena ena ali več diplom, ki jih skupaj izdajo in podpišejo vse sodelujoče institucije in so uradno priznane v državah, v katerih imajo sodelujoče institucije sedež;
- (17) „mednarodni“ se nanaša na kateri koli ukrep, ki vključuje vsaj eno tretjo državo, ki ni pridružena Programu;
- (18) „virtualno sodelovanje“ pomeni kakršno koli obliko sodelovanja z uporabo orodij informacijske in komunikacijske tehnologije, ki olajšujejo in podpirajo ustrezne ukrepe Programa;
- (19) „terciarna izobraževalna institucija“ pomeni institucijo, ki v skladu z nacionalnim pravom ali prakso omogoča pridobitev priznanih stopenj izobrazbe ali drugih priznanih kvalifikacij na terciarni ravni, ne glede na to, kako se taka institucija imenuje, ali drugo primerljivo institucijo na terciarni ravni, ki jo nacionalni organi štejejo za upravičeno do sodelovanja v Programu na njihovih ozemljih;
- (20) „transnacionalni“ se nanaša na kateri koli ukrep, ki vključuje vsaj dve državi, ki sta bodisi državi članici bodisi tretji državi, pridruženi Programu;
- (21) „aktivnost udejstvovanja mladih“ pomeni aktivnost zunaj formalnega izobraževanja in usposabljanja, ki jo izvajajo neformalne skupine mladih ali mladinske organizacije in za katero je značilen pristop neformalnega ali priložnostnega učenja;

- (22) „mladinski delavec“ pomeni osebo, ki bodisi poklicno bodisi prostovoljno sodeluje v neformalnem učenju in nudi podporo mladim pri njihovem osebnem družbeno-izobraževalnem in strokovnem razvoju ter pri razvoju njihovih kompetenc; vključuje osebe, ki načrtujejo, usmerjajo, usklajujejo in izvajajo aktivnosti na področju mladine;
- (23) „mladinski dialog EU“ pomeni dialog med mladimi in mladinskimi organizacijami ter oblikovalci politik in nosilci odločanja ter, po potrebi, strokovnjaki, raziskovalci in drugimi akterji civilne družbe; služi kot forum za kontinuirana skupna razmišljanja in posvetovanja o prednostnih nalogah za mlade ter vseh področjih, ki zadevajo mlade;
- (24) „pravni subjekt“ pomeni fizično osebo ali pravno osebo, ustanovljeno in priznano kot tako v skladu z nacionalnim pravom, pravom Unije ali mednarodnim pravom, ki ima pravno osebnost in lahko v svojem imenu uveljavlja pravice in prevzema obveznosti, ali subjekt, ki nima pravne osebnosti iz točke (c) člena 197(2) finančne uredbe;
- (25) „ljudje z manj priložnostmi“ pomeni ljudi, ki se zaradi gospodarskih, socialnih, kulturnih, geografskih ali zdravstvenih razlogov, zaradi njihovega migrantskega ozadja ali razlogov, kot so invalidnost ali učne težave, ali iz katerih koli drugih razlogov, vključno s tistimi, ki lahko povzročijo diskriminacijo iz člena 21 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, srečujejo z ovirami, ki jim preprečujejo dejanski dostop do priložnosti v okviru Programa;

- (26) „nacionalni organ“ pomeni enega ali več organov, ki so na nacionalni ravni pristojni za spremljanje in nadzor upravljanja Programa v državi članici ali tretji državi, pridruženi Programu;
- (27) „nacionalna agencija“ pomeni enega ali več organov, pristojnih za upravljanje izvajanja Programa na nacionalni ravni v državi članici ali tretji državi, pridruženi Programu;
- (28) „nova organizacija“ pomeni organizacijo ali institucijo, ki kot koordinatorica ali partnerica še ni prejela podpore za določeno vrsto aktivnosti, ki jih podpira Program ali Program za obdobje 2014–2020.

Člen 3

Cilji Programa

1. Splošni cilj Programa je z vseživljenjskim učenjem podpirati izobraževalni, strokovni in osebni razvoj ljudi na področjih izobraževanja in usposabljanja, mladine ter športa v Evropi in širše ter s tem prispevati k trajnostni rasti, ustvarjanju kakovostnih delovnih mest in socialni koheziji, spodbujanju inovacij ter krepitvi evropske identitete in aktivnega državljanstva. Zato je Program ključen instrument za oblikovanje evropskega izobraževalnega prostora, podpiranje izvajanja evropskega strateškega sodelovanja na področju izobraževanja in usposabljanja, vključno s sektorskimi programi tega strateškega sodelovanja, za spodbujanje sodelovanja na področju mladinske politike v okviru strategije Evropske unije za mlade za obdobje 2019–2027 ter razvijanje evropske razsežnosti v športu.

2. Specifični cilji Programa so:
 - (a) spodbujanje učne mobilnosti posameznikov in skupin ter sodelovanja, kakovosti, vključevanja in enakosti, odličnosti, ustvarjalnosti ter inovativnosti na ravni organizacij in politik na področju izobraževanja in usposabljanja;
 - (b) spodbujanje neformalne in priložnostne učne mobilnosti in aktivnega udejstvovanja mladih ter sodelovanja, kakovosti, vključevanja, ustvarjalnosti in inovativnosti na ravni organizacij in politik na področju mladine;
 - (c) spodbujanje učne mobilnosti športnega osebja ter sodelovanja, kakovosti, vključevanja, ustvarjalnosti in inovativnosti na ravni športnih organizacij in politik.

3. Cilji Programa se uresničujejo z naslednjimi tremi ključnimi ukrepi, ki so večinoma transnacionalni ali mednarodni:
 - (a) učna mobilnost („ključni ukrep 1“);
 - (b) sodelovanje med organizacijami in institucijami („ključni ukrep 2“) ter
 - (c) podpora razvoju politik in sodelovanju („ključni ukrep 3“).

Cilji Programa se uresničujejo tudi z ukrepi Jean Monnet iz člena 8.

Ukrepi, ki se podpirajo v okviru Programa, so opisani v poglavjih II (izobraževanje in usposabljanje), III (mladina) in IV (šport). Njihov opis je v Prilogi I. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 33, da se po potrebi z dodajanjem opisa ukrepov zaradi prilagoditve razvoju na zadevnih področjih spremeni navedena priloga.

Člen 4

Evropska dodana vrednost

1. Program podpira samo tiste ukrepe in aktivnosti, ki bi lahko imeli evropsko dodano vrednost in ki prispevajo k uresničevanju ciljev Programa iz člena 3.
2. Evropska dodana vrednost ukrepov in aktivnosti Programa je na primer zagotovljena z:
 - (a) njihovo transnacionalno naravo, zlasti kar zadeva učno mobilnost in sodelovanje za dosego trajnostnega systemskega učinka;
 - (b) njihovim dopolnjevanjem in sinergijami z drugimi programi in politikami na nacionalni ravni, ravni Unije in mednarodni ravni;
 - (c) njihovim prispevkom k učinkoviti uporabi orodij Unije za preglednost in priznavanje.

POGLAVJE II

IZOBRAŽEVANJE IN USPOSABLJANJE

Člen 5

Ključni ukrep 1

Učna mobilnost

1. Na področju izobraževanja in usposabljanja Program v okviru ključnega ukrepa 1 podpira naslednje ukrepe:
 - (a) učno mobilnost študentov in osebja v terciarnem izobraževanju;
 - (b) učno mobilnost učečih se in osebja v poklicnem izobraževanju in usposabljanju;
 - (c) učno mobilnost učencev oziroma dijakov in osebja v šolah;
 - (d) učno mobilnost učečih se in osebja v izobraževanju odraslih;
2. Učno mobilnost iz tega člena lahko spremljajo virtualno učenje in ukrepi, kot so jezikovna podpora, pripravljalni obiski, usposabljanje in virtualno sodelovanje. Učna mobilnost se lahko za tiste osebe, ki ne morejo sodelovati v njej, nadomesti z virtualnim učenjem.

Člen 6

Ključni ukrep 2

Sodelovanje med organizacijami in institucijami

Na področju izobraževanja in usposabljanja Program v okviru ključnega ukrepa 2 podpira naslednje ukrepe:

- (a) partnerstva za sodelovanje in izmenjavo praks, vključno z manjšimi partnerstvi za spodbujanje širšega in bolj vključujočega dostopa do Programa;
- (b) partnerstva za odličnost, zlasti pobudo Evropske univerze, platforme centrov poklicne odličnosti in skupne magistrske študije Erasmus Mundus;
- (c) partnerstva za inovacije za krepitev inovacijske zmogljivosti Evrope;
- (d) uporabnikom prijazne spletne platforme in orodja za virtualno sodelovanje, vključno s podpornimi storitvami za eTwinning in elektronsko platformo za izobraževanje odraslih v Evropi, ter orodja za lažjo učno mobilnost, vključno s pobudo za evropsko študentsko izkaznico.

Člen 7

Ključni ukrep 3

Podpora razvoju politik in sodelovanju

Na področju izobraževanja in usposabljanja Program v okviru ključnega ukrepa 3 podpira naslednje ukrepe:

- (a) pripravo in izvajanje splošnih in sektorskih programov politik Unije na področju izobraževanja in usposabljanja, tudi s podporo mreže Eurydice ali aktivnosti drugih ustreznih organizacij ter s podporo bolonjskemu procesu;
- (b) podporo orodjem in ukrepom Unije, ki spodbujajo kakovost, preglednost ter priznavanje kompetenc, znanj in spretnosti ter kvalifikacij¹;
- (c) dialog o politikah in sodelovanje z zadevnimi deležniki, vključno z mrežami na ravni Unije, evropskimi organizacijami in mednarodnimi organizacijami na področju izobraževanja in usposabljanja;
- (d) ukrepe, ki prispevajo k visokokakovostnemu in vključujočemu izvajanju Programa;

¹ Zlasti: skupni okvir za zagotavljanje boljših storitev za znanja in spretnosti ter kvalifikacije (Europass), evropsko ogrodje kvalifikacij (EOK), evropski referenčni okvir za zagotavljanje kakovosti poklicnega izobraževanja in usposabljanja (EQAVET), evropski sistem kreditnih točk v poklicnem izobraževanju in usposabljanju (ECVET), evropski sistem prenašanja in zbiranja kreditnih točk (ECTS), evropski register za zagotavljanje kakovosti v visokem šolstvu (EQAR), evropsko združenje za zagotavljanje kakovosti v visokem šolstvu (ENQA), evropska mreža informacijskih centrov v evropski regiji in nacionalnih informacijskih centrov za priznavanje visokošolskih diplom v Evropski uniji ter mreža Euroguidance.

- (e) sodelovanje z drugimi instrumenti Unije in podpora drugim politikam Unije;
- (f) aktivnosti razširjanja informacij in ozaveščanja o rezultatih in prednostnih nalogah evropske politike ter o Programu.

Člen 8

Ukrepi Jean Monnet

Program podpira poučevanje, učenje, raziskave in razprave o evropskem povezovanju, vključno s prihodnjimi izzivi in priložnostmi Unije, z naslednjimi ukrepi:

- (a) ukrepi Jean Monnet na področju terciarnega izobraževanja;
- (b) ukrepi Jean Monnet na drugih področjih izobraževanja in usposabljanja;
- (c) podporo naslednjim institucijam, ki si prizadevajo za cilje evropskega pomena: Evropskemu univerzitetnemu inštitutu v Firencah, vključno z njegovo Šolo za evropsko in nadnacionalno upravljanje, Evropski akademiji (College of Europe v Bruggeju in Natolinu), Evropskemu inštitutu za javno upravo v Maastrichtu, Akademiji za evropsko pravo v Trierju, Evropski agenciji za vključujoče izobraževanje oseb s posebnimi potrebami v Odenseju in Mednarodnemu centru za evropsko usposabljanje v Nici.

POGLAVJE III

MLADINA

Člen 9

Ključni ukrep 1

Učna mobilnost

1. Na področju mladine Program v okviru ključnega ukrepa 1 podpira naslednje ukrepe:
 - (a) učno mobilnost mladih;
 - (b) aktivnosti udejstvovanja mladih;
 - (c) aktivnosti pobude DiscoverEU;
 - (d) učno mobilnost mladinskih delavcev.

2. Ukrepe na podlagi odstavka 1 lahko spremljajo virtualno učenje in ukrepi, kot so jezikovna podpora, pripravljalni obiski, usposabljanje in virtualno sodelovanje. Učna mobilnost se lahko za tiste osebe, ki ne morejo sodelovati v njej, nadomesti z virtualnim učenjem.

Člen 10

Ključni ukrep 2

Sodelovanje med organizacijami in institucijami

Na področju mladine Program v okviru ključnega ukrepa 2 podpira naslednje ukrepe:

- (a) partnerstva za sodelovanje in izmenjavo praks, vključno z manjšimi partnerstvi za spodbujanje širšega in bolj vključujočega dostopa do Programa;
- (b) partnerstva za inovacije za krepitev inovacijske zmogljivosti Evrope;
- (c) uporabnikom prijazne spletne platforme in orodja za virtualno sodelovanje.

Člen 11

Ključni ukrep 3

Podpora razvoju politik in sodelovanju

Na področju mladine Program v okviru ključnega ukrepa 3 podpira naslednje ukrepe:

- (a) pripravo in izvajanje programa politike Unije za mlade, po potrebi s podporo mreže Youth Wiki;
- (b) orodja in ukrepe Unije za spodbujanje kakovosti, preglednosti in priznavanja kompetenc ter znanj in spretnosti, zlasti z orodjem Youthpass;

- (c) dialog o politikah in sodelovanje z zadevnimi deležniki, med drugim z mrežami na ravni Unije, evropskimi organizacijami in mednarodnimi organizacijami na področju mladine, mladinski dialog EU ter podporo Evropskemu mladinskemu forumu;
- (d) ukrepe, ki prispevajo k visokokakovostnemu in vključujočemu izvajanju Programa, vključno s podporo mreži Eurodesk;
- (e) sodelovanje z drugimi instrumenti Unije in podporo drugim politikam Unije;
- (f) aktivnosti razširjanja informacij in ozaveščanja o rezultatih in prednostnih nalogah evropske politike ter o Programu.

POGLAVJE IV

ŠPORT

Člen 12

Ključni ukrep 1

Učna mobilnost

1. Na področju športa Program v okviru ključnega ukrepa 1 podpira učno mobilnost športnega osebja.
2. Učna mobilnost iz tega člena lahko spremljajo virtualno učenje in ukrepi, kot so jezikovna podpora, pripravljalni obiski, usposabljanje in virtualno sodelovanje. Učna mobilnost se lahko za tiste osebe, ki ne morejo sodelovati v njej, nadomesti z virtualnim učenjem.

Člen 13

Ključni ukrep 2

Sodelovanje med organizacijami in institucijami

Na področju športa Program v okviru ključnega ukrepa 2 podpira naslednje ukrepe:

- (a) partnerstva za sodelovanje in izmenjavo praks, vključno z manjšimi partnerstvi za spodbujanje širšega in bolj vključujočega dostopa do Programa;
- (b) nepridobitne športne prireditve, katerih cilj je nadaljnji razvoj evropske razsežnosti športa in promocija vprašanj, pomembnih za množični šport.

Člen 14

Ključni ukrep 3

Podpora razvoju politik in sodelovanju

Na področju športa Program v okviru ključnega ukrepa 3 podpira naslednje ukrepe:

- (a) pripravo in izvajanje Programa politike Unije na področju športa in telesne aktivnosti;
- (b) dialog o politikah in sodelovanje z zadevnimi deležniki, vključno z evropskimi organizacijami in mednarodnimi organizacijami na področju športa;

- (c) ukrepe, ki prispevajo k visokokakovostnemu in vključujočemu izvajanju Programa;
- (d) sodelovanje z drugimi instrumenti Unije in podpora drugim politikam Unije;
- (e) aktivnosti razširjanja informacij in ozaveščanja o rezultatih in prednostnih nalogah evropske politike ter o Programu.

POGLAVJE V

VKLJUČEVANJE

Člen 15

Strategija vključevanja

Komisija do ... [UL: šest mesecev po datumu začetka veljavnosti te uredbe] razvije okvir ukrepov za vključevanje, da se zviša stopnja udeležbe ljudi z manj priložnostmi, ter smernice za izvajanje takih ukrepov. Te smernice se v času trajanja Programa ustrezno posodablja. Na podlagi okvira ukrepov za vključevanje in s posebnim poudarkom na specifičnih izzivih pri dostopu do Programa v nacionalnih okvirih se pripravijo akcijski načrti za vključevanje, ki so sestavni del programov dela nacionalnih agencij. Komisija redno spremlja izvajanje teh akcijskih načrtov za vključevanje.

Člen 16

Ukrepi finančne podpore za vključevanje

1. Komisija po potrebi zagotovi, da se sprejmejo ukrepi finančne podpore, vključno s predhodnim financiranjem, da se olajša sodelovanje ljudem z manj priložnostmi, zlasti tistim, katerih sodelovanje je ovirano zaradi finančnih razlogov. Raven podpore temelji na objektivnih merilih.
2. Da bi izboljšala dostop za ljudi z manj priložnostmi in zagotovila nemoteno izvajanje Programa, Komisija po potrebi prilagodi nepovratna sredstva za podporo učni mobilnosti v okviru Programa ali za to pooblasti nacionalne agencije.
3. Stroški ukrepov za lajšanje ali podpiranje vključevanja ne upravičujejo zavrnitve vloge v okviru Programa.

POGLAVJE VI

FINANČNE DOLOČBE

Člen 17

Proračun

1. Finančna sredstva za izvajanje Programa za obdobje od 2021 do 2027 znašajo 24 574 000 000 EUR v tekočih cenah.

2. Na podlagi prilagoditve za posamezne programe iz člena 5 Uredbe (EU, Euratom) 2020/2093 se znesek iz odstavka 1 tega člena poviša z dodatno dodelitvijo v višini 1 700 000 000 EUR v stalnih cenah iz leta 2018, kot je določeno v Prilogi II k navedeni uredbi.
3. Okvirna razdelitev zneska iz dostavka 1 je:
 - (a) 20 396 420 000 EUR, ki predstavljajo 83 % zneska iz odstavka 1 tega člena, za ukrepe na področju izobraževanja in usposabljanja iz členov 5 do 8, od česar:
 - (i) se najmanj 7 057 161 320 EUR, ki predstavljajo 34,6 % celotnega zneska iz točke (a) tega odstavka, dodeli ukrepom iz točke (a) člena 5(1) in ukrepom iz točke (a) člena 6 na področju terciarnega izobraževanja;
 - (ii) najmanj 4 385 230 300 EUR, ki predstavljajo 21,5 % celotnega zneska iz točke (a) tega odstavka, ukrepom iz točke (b) člena 5(1) in ukrepom iz točke (a) člena 6 na področju poklicnega izobraževanja in usposabljanja;
 - (iii) najmanj 3 100 255 840 EUR, ki predstavljajo 15,2 % celotnega zneska iz točke (a) tega odstavka, ukrepom iz točke (c) člena 5(1) in ukrepom iz točke (a) člena 6 na področju šolskega izobraževanja;

- (iv) najmanj 1 182 992 360 EUR, ki predstavljajo 5,8 % celotnega zneska iz točke (a) tega odstavka, ukrepom iz točke (d) člena 5(1) in ukrepom iz točke (a) člena 6 na področju izobraževanja odraslih;
- (v) najmanj 367 135 560 EUR, ki predstavljajo 1,8 % celotnega zneska iz točke (a) tega odstavka, ukrepom Jean Monnet iz člena 8;
- (vi) najmanj 3 467 391 400 EUR, ki predstavljajo 17 % celotnega zneska iz točke (a) tega odstavka, ukrepom, ki se večinoma neposredno upravljajo, in za horizontalne aktivnosti iz člena 5(2), iz točk (b), (c) in (d) člena 6 in iz člena 7;
- (vii) 836 253 220 EUR, ki predstavljajo 4,1 % celotnega zneska iz točke (a) tega odstavka, za zagotovitev določene prožnosti, ki se lahko uporabi za podporo kateremu koli ukrepu iz poglavja II;
- (b) 2 531 122 000 EUR, ki predstavljajo 10,3 % zneska iz odstavka 1 tega člena, za ukrepe na področju mladine iz členov 9, 10 in 11;
- (c) 466 906 000 EUR, ki predstavljajo 1,9 % zneska iz odstavka 1 tega člena, za ukrepe na področju športa iz členov 12, 13 in 14 ter
- (d) najmanj 810 942 000 EUR, ki predstavljajo 3,3 % zneska iz odstavka 1 tega člena, kot prispevek k operativnim stroškom nacionalnih agencij;

(e) 368 610 000 EUR, ki predstavljajo 1,5 % celotnega zneska iz odstavka 1 tega člena, za podporo Programu.

4. Dodatna dodelitev iz odstavka 2 se izvrši sorazmerno v skladu z enako okvirno razdelitvijo, kot je določena v odstavku 3.
5. Poleg zneskov iz odstavkov 1 in 2 tega člena in za spodbujanje mednarodne razsežnosti Programa se zagotovi dodaten finančni prispevek iz uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o vzpostavitvi Instrumenta za sosedstvo ter razvojno in mednarodno sodelovanje Evropa v svetu, spremembi in razveljavitvi Sklepa št. 466/2014/EU Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Uredbe (EU) 2017/1601 Evropskega parlamenta in Sveta in Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 480/2009 in iz uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o vzpostavitvi Instrumenta za predpristopno pomoč (IPA III), da se podprejo ukrepi, ki se izvajajo in upravljajo v skladu s to uredbo. Ta prispevek se financira v skladu z uredbama, ki vzpostavljata navedena instrumenta.

6. Sredstva, ki jih upravljajo nacionalne agencije, se dodelijo na podlagi števila prebivalcev in življenjskih stroškov v zadevni državi članici, razdalje med glavnimi mesti držav članic in učinkovitosti. Komisija natančneje določi ta merila in metode za izračun za dodelitev sredstev v programih dela iz člena 22. S temi metodami se, kolikor je mogoče, preprečuje znatno zmanjšanje letnega proračuna, ki je državam članicam dodeljen od enega leta do drugega, ter v čim večji meri zmanjšujejo prekomerna neravnovesja med ravnmi dodeljenih sredstev. Sredstva se dodelijo na podlagi uspešnosti, da se spodbuja učinkovita in uspešna uporaba virov. Merila za merjenje uspešnosti temeljijo na najnovejših razpoložljivih podatkih.
7. Zneski iz odstavkov 1 in 2 se lahko uporabijo za tehnično in upravno pomoč za izvajanje Programa, kot so dejavnosti pripravljanja, spremljanja, kontrole, revizije in ocenjevanja, vključno s korporativnimi informacijskotehnološkimi sistemi.

8. Sredstva, dodeljena državam članicam v okviru deljenega upravljanja, se lahko na zahtevo zadevne države članice prerazporedijo na Program pod pogoji iz člena 26 uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o določitvi skupnih določb o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu plus, Kohezijskem skladu, Skladu za pravični prehod, Evropskem skladu za pomorstvo, ribištvo in akvakulturo, in o finančnih pravilih zanje ter za Sklad za azil, migracije in vključevanje, Sklad za notranjo varnost in Instrument za upravljanje meja in vizume (v nadaljnjem besedilu: uredba o skupnih določbah za obdobje 2021–2027). Komisija ta sredstva izvršuje neposredno v skladu s točko (a) prvega pododstavka člena 62(1) finančne uredbe ali posredno v skladu s točko (c) navedenega pododstavka. Ta sredstva se uporabijo v korist zadevne države članice.

Člen 18

Oblike financiranja Unije in metode izvajanja

1. Program se dosledno izvaja v okviru neposrednega upravljanja v skladu s točko (a) prvega pododstavka člena 62(1) finančne uredbe ali v okviru posrednega upravljanja z organi iz točke (c) prvega pododstavka člena 62(1) navedene uredbe.
2. S Programom se lahko zagotovi financiranje v kateri koli obliki iz finančne uredbe, zlasti v obliki nepovratnih sredstev, nagrad in javnih naročil.

3. Prispevki v mehanizmu vzajemnega zavarovanja lahko krijejo tveganje, povezano z izterjavo sredstev, ki jih dolgujejo prejemniki, in se v skladu s finančno uredbo štejejo za zadostno jamstvo. Uporablja se člen 37(7) Uredbe (EU) 2021/...⁺.

POGLAVJE VII

SODELOVANJE V PROGRAMU

Člen 19

Tretje države, pridružene Programu

1. V Programu lahko sodelujejo naslednje tretje države:
- (a) članice Evropskega združenja za prosto trgovino, ki so članice Evropskega gospodarskega prostora, v skladu s pogoji, določenimi v Sporazumu o Evropskem gospodarskem prostoru;
 - (b) države pristopnice, države kandidatke in potencialne kandidatke v skladu s splošnimi načeli in splošnimi pogoji za sodelovanje teh držav v programih Unije, določenimi v zadevnih okvirnih sporazumih in sklepih pridružitvenih svetov ali v podobnih sporazumih, ter v skladu s posebnimi pogoji, določenimi v sporazumih med Unijo in temi državami;

⁺ UL: prosimo, da v besedilo vstavite številko uredbe iz dokumenta ST 7064/2020 (2018/0224(COD)).

- (c) države iz evropske sosedске politike v skladu s splošnimi načeli in splošnimi pogoji za sodelovanje teh držav v programih Unije, določenimi v zadevnih okvirnih sporazumih in sklepih pridružitvenih svetov ali v podobnih sporazumih, ter v skladu s posebnimi pogoji, določenimi v sporazumih med Unijo in temi državami;
- (d) druge tretje države v skladu s pogoji, določenimi v posebnem sporazumu, ki ureja sodelovanje tretje države v programih Unije, če sporazum:
 - (i) zagotavlja pravično ravnotežje glede prispevkov in koristi tretje države, ki sodeluje v programih Unije;
 - (ii) določa pogoje za sodelovanje v programih, vključno z izračunom finančnih prispevkov za posamezne programe, in upravne stroške programov;
 - (iii) na tretjo državo ne prenaša pristojnosti za odločanje v zvezi s programom Unije,
 - (iv) Uniji jamči pravico, da zagotavlja dobro finančno poslovanje in da štiti svoje finančne interese.

Prispevki iz točke (d)(ii) prvega pododstavka so namenski prejemki v skladu s členom 21(5) finančne uredbe.

2. Države iz odstavka 1 lahko sodelujejo le v celotnem Programu in pod pogojem, da izpolnjujejo vse obveznosti, ki jih ta uredba nalaga državam članicam.

Člen 20

Tretje države, ki niso pridružene Programu

V ustrezno utemeljenih primerih, ki so v interesu Unije, lahko pri ukrepih Programa iz členov 5 do 7, točk (a) in (b) člena 8 ter členov 9 do 14 sodelujejo tudi pravni subjekti iz tretjih držav, ki niso pridružene Programu.

Člen 21

Pravila, ki se uporabljajo za neposredno in posredno upravljanje

1. V Programu lahko sodelujejo javni in zasebni pravni subjekti, dejavni na področjih izobraževanja in usposabljanja, mladine ter športa.
2. Za postopke izbire v okviru neposrednega in posrednega upravljanja so lahko člani komisije zunanji strokovnjaki, kot je določeno v tretjem pododstavku člena 150(3) finančne uredbe.
3. Za javne pravne subjekte ter institucije in organizacije na področjih izobraževanja in usposabljanja, mladine ter športa, ki so v zadnjih dveh letih več kot 50 % svojega letnega prihodka prejeli iz javnih virov, se šteje, da imajo potrebno finančno, strokovno in upravno zmogljivost za izvajanje aktivnosti v okviru Programa. Od njih se ne zahteva predložitev nadaljnje dokumentacije za izkazovanje navedene zmogljivosti.

4. Komisija lahko objavi skupne razpise s tretjimi državami, ki niso pridružene Programu, ali z njihovimi organizacijami in agencijami, da se projekti financirajo na podlagi ujemajočih se sredstev. Projekti se lahko ocenijo in izberejo s skupnimi postopki ocenjevanja in izbora, o katerih se dogovorijo sodelujoče organizacije ali agencije za financiranje, v skladu z načeli iz finančne uredbe.

POGLAVJE VIII

NAČRTOVANJE, SPREMLJANJE IN OCENJEVANJE

Člen 22

Program dela

Program se izvaja s programi dela iz člena 110 finančne uredbe. V programih dela se navedejo zneski, dodeljeni posameznim ukrepom, in razdelitev sredstev med države članice in tretje države, pridružene Programu, za ukrepe, ki jih upravlja nacionalna agencija. Komisija sprejme programe dela z izvedbenimi akti. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 34.

Člen 23

Spremljanje in poročanje

1. Kazalniki za poročanje o napredku Programa pri doseganju splošnih in specifičnih ciljev iz člena 3 so določeni v Prilogi II.
2. Za zagotovitev učinkovite ocene napredka Programa pri doseganju njegovih ciljev se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 33 za spremembo Priloge II, kadar je to potrebno, glede kazalnikov v skladu s cilji Programa in da se ta uredba dopolni z določbami o vzpostavitvi okvira za spremljanje in ocenjevanje.
3. Sistem za poročanje o smotnosti zagotavlja, da se podatki za spremljanje izvajanja Programa in za ocenjevanje zbirajo uspešno, učinkovito, pravočasno in s primerno ravno podrobnosti.

V ta namen se upravičencem sredstev Unije in po potrebi državam članicam naložijo sorazmerne zahteve glede poročanja.

Člen 24

Ocenjevanje

1. Ocene se opravijo pravočasno, da prispevajo k postopku odločanja.

2. Komisija opravi vmesno oceno Programa, ko je na voljo dovolj informacij o izvajanju Programa, vendar najpozneje do 31. decembra 2024. Tej vmesni oceni se priloži končna ocena Programa za obdobje 2014–2020, ki se upošteva v vmesni oceni. V vmesni oceni Programa se ocenita splošna učinkovitost in uspešnost Programa, tudi kar zadeva nove pobude, ter uresničevanje ukrepov za vključevanje in poenostavitev.
3. Brez poseganja v zahteve iz Poglavlja X in obveznosti nacionalnih agencij iz člena 27 države članice do 31. maja 2024 Komisiji predložijo poročilo o izvajanju in učinkih Programa na svojem ozemlju.
4. Komisija po potrebi na podlagi vmesne ocene predloži zakonodajni predlog za spremembo te uredbe.
5. Po koncu obdobja izvajanja, vendar najpozneje do 31. decembra 2031, Komisija opravi končno oceno rezultatov in učinka Programa.
6. Komisija vse ocene, opravljene na podlagi tega člena, tudi vmesno, skupaj s svojimi pripombami predloži Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij.

POGLAVJE IX

INFORMIRANJE, KOMUNICIRANJE IN RAZŠIRJANJE

Člen 25

Informiranje, komuniciranje in razširjanje

1. Nacionalne agencije v sodelovanju s Komisijo razvijejo dosledno strategijo za učinkovito ozaveščanje ter razširjanje in uporabo rezultatov aktivnosti, podprtih z ukrepi, ki jih upravljajo v okviru Programa. Nacionalne agencije pomagajo Komisiji pri splošni nalogi razširjanja informacij o Programu, vključno z informacijami o ukrepih in aktivnostih, ki se upravljajo na nacionalni ravni in na ravni Unije, ter njegovih rezultatih. Nacionalne agencije obveščajo zadevne ciljne skupine o ukrepih in aktivnostih, ki se izvajajo v njihovih državah.
2. Prejemniki sredstev Unije z zagotavljanjem skladnih, učinkovitih in sorazmernih informacij različnim ciljnim skupinam, tudi medijem in javnosti, navedejo izvor teh sredstev in zagotovijo prepoznavnost financiranja Unije, zlasti pri promoviranju ukrepov in njihovih rezultatov.
3. Pravni subjekti znotraj sektorjev, ki jih zajema Program, za namene komuniciranja in razširjanja informacij v zvezi s Programom uporabljajo blagovno znamko „Erasmus+“.

4. Komisija izvaja ukrepe informiranja in komuniciranja v zvezi s Programom, ukrepi, izvedenimi na podlagi Programa, in doseženimi rezultati. Komisija zagotovi, da so rezultati Programa po potrebi javno dostopni in splošno razširjeni, da se spodbuja izmenjava najboljših praks med deležniki in upravičenci Programa.
5. Finančna sredstva, dodeljena Programu, prispevajo tudi h korporativnemu komuniciranju o političnih prednostnih nalogah Unije, kolikor so te prednostne naloge povezane s cilji iz člena 3.

POGLAVJE X

SISTEM ZA UPRAVLJANJE IN REVIZIJO

Člen 26

Nacionalni organ

1. Države članice do ... [UL: en mesec po datumu začetka veljavnosti te uredbe] Komisijo z uradnim obvestilom, ki ga posredujejo njihova stalna predstavništva, obvestijo o osebi ali osebah, ki so zakonsko pooblašcene, da delujejo v njihovem imenu kot nacionalni organ za namene te uredbe. Kadar se nacionalni organ v času trajanja Programa zamenja, zadevna država članica o tem takoj obvesti Komisijo po enakem postopku.

2. Države članice sprejmejo vse potrebne in ustrezne ukrepe za odstranitev kakršnih koli pravnih in upravnih ovir za pravilno delovanje Programa, vključno, kadar je mogoče, z ukrepi za reševanje vprašanj, ki povzročajo težave pri pridobivanju vizumov ali dovoljenj za prebivanje.
3. Nacionalni organ do [UL: tri mesece po datumu začetka veljavnosti te uredbe] imenuje nacionalno agencijo za čas trajanja Programa. Nacionalni organ za nacionalno agencijo ne more imenovati ministrstva. Nacionalni organi lahko imenujejo več kot eno nacionalno agencijo. Kadar obstaja več kot ena nacionalna agencija, države članice vzpostavijo ustrezní mehanizem za koordinacijo upravljanja izvajanja Programa na nacionalni ravni, zlasti zato, da zagotovijo skladno in stroškovno učinkovito izvajanje Programa ter učinkoviti stiki s Komisijo na tem področju, pa tudi zaradi lažjega morebitnega prenosa sredstev med nacionalnimi agencijami, kar omogoča prožnost in boljšo uporabo sredstev, dodeljenih državam članicam. Vsaka država članica sama odloča o ureditvi razmerja med nacionalnim organom in nacionalno agencijo, vključno z nalogami, kot je določitev programa dela nacionalne agencije. Nacionalni organ Komisiji predloži ustrezno predhodno oceno skladnosti, ki dokazuje, da nacionalna agencija izpolnjuje določbe iz točke (c)(v) ali (vi) prvega pododstavka člena 62(1) ter iz člena 154(1) do (5) finančne uredbe ter da izpolnjuje zahteve Unije glede standardov notranje kontrole za nacionalne agencije in pravila za upravljanje sredstev Programa za podporo v obliki nepovratnih sredstev.

4. Nacionalni organ imenuje neodvisni revizijski organ iz člena 29.
5. Nacionalni organ svojo predhodno oceno skladnosti pripravi na podlagi lastnih kontrol in revizij ali kontrol in revizij, ki jih opravi neodvisni revizijski organ iz člena 29. Kadar je nacionalna agencija, imenovana za Program, ista nacionalna agencija, ki je bila imenovana za Program za obdobje 2014-2020, se obseg predhodne ocene skladnosti omeji na zahteve, ki so nove in specifične za Program, razen če ni upravičeno drugače.
6. V primeru, da Komisija zavrne imenovanje nacionalne agencije na podlagi svoje presoje predhodne ocene skladnosti ali da nacionalna agencija ne izpolnjuje minimalnih zahtev Komisije, nacionalni organ zagotovi, da se sprejmejo potrebni popravni ukrepi za zagotovitev, da nacionalna agencija izpolnjuje minimalne zahteve, ali pa za nacionalno agencijo imenuje drug organ.
7. Nacionalni organ spremlja in nadzoruje upravljanje Programa na nacionalni ravni. Preden sprejme kakršno koli odločitev, ki bi lahko bistveno vplivala na upravljanje Programa, zlasti glede svoje nacionalne agencije, o tem pravočasno obvesti Komisijo in se z njo posvetuje.
8. Nacionalni organ zagotovi ustrezno sofinanciranje poslovanja svoje nacionalne agencije, da se zagotovi upravljanje Programa, skladno z veljavnimi pravili Unije.

9. Na podlagi letne izjave nacionalne agencije o upravljanju, neodvisnega revizijskega mnenja o tej izjavi in analize Komisije o skladnosti in smotrnosti nacionalne agencije nacionalni organ Komisiji vsako leto predloži informacije o svojih dejavnostih spremljanja in nadzora v zvezi s Programom.
10. Nacionalni organ prevzame odgovornost za pravilno upravljanje sredstev Unije, ki jih Komisija prenese na nacionalno agencijo v okviru Programa.
11. V primeru kakršnih koli nepravilnosti, malomarnosti ali goljufij, ki se lahko pripišejo nacionalni agenciji, ali kakršnih koli resnih pomanjkljivosti ali nezadovoljive uspešnosti nacionalne agencije, kadar to privede do terjatev Komisije zoper nacionalno agencijo, nacionalni organ povrne Komisiji neizterjana sredstva.
12. V okoliščinah iz odstavka 11 lahko nacionalni organ na lastno pobudo ali na zahtevo Komisije nacionalni agenciji prekliče mandat. Kadar želi nacionalni organ nacionalni agenciji preklicati mandat iz katerega koli drugega utemeljenega razloga, o tem uradno obvesti Komisijo najmanj šest mesecev pred predvidenim datumom prenehanja mandata nacionalne agencije. V takih primerih se nacionalni organ in Komisija formalno dogovorita o posebnih in časovno omejenih prehodnih ukrepih.

13. V primeru preklica iz odstavka 12 nacionalni organ izvede vse potrebne kontrole glede sredstev Unije, zaupanih nacionalni agenciji s preklicanim mandatom, in zagotovi, da se ta sredstva ter vsa dokumentacija in orodja za upravljanje, potrebna za upravljanje Programa, neovirano prenesejo na novo nacionalno agencijo. Nacionalni organ zagotovi nacionalni agenciji s preklicanim mandatom potrebno finančno podporo za nadaljevanje izpolnjevanja njenih pogodbenih obveznosti do upravičencev Programa in Komisije do prenosa teh obveznosti na novo nacionalno agencijo.
14. Na zahtevo Komisije nacionalni organ imenuje institucije ali organizacije ali vrste takih institucij in organizacij, ki se štejejo za upravičene do sodelovanja v posebnih ukrepih Programa na njihovem ozemlju.

Člen 27

Nacionalna agencija

1. Nacionalna agencija:
 - (a) ima pravno osebnost ali je del pravnega subjekta, ki ima pravno osebnost, in jo ureja pravo zadevne države članice.
 - (b) ima ustrezno zmogljivost upravljanja, osebje in infrastrukturo za zadovoljivo izpolnjevanje svojih nalog, tako da je zagotovljeno učinkovito in uspešno upravljanje Programa in dobro finančno poslovanje sredstev Unije;

- (c) ima operativna in pravna sredstva za uporabo upravnih in pogodbenih pravil ter pravil finančnega poslovanja, določenih na ravni Unije;
 - (d) ponuja ustrezna finančna jamstva, ki jih je po možnosti izdal javni organ in ki ustrezajo ravni sredstev Unije, za upravljanje katerih je imenovana.
2. Nacionalna agencija je odgovorna za upravljanje vseh faz projektnega cikla ukrepov, navedenih v programu dela iz člena 22 te uredbe, v skladu s točko (c) prvega pododstavka člena 62(1) finančne uredbe.
 3. Nacionalna agencija ima potrebno strokovno znanje za vse sektorje Programa. Kadar ima država članica ali tretja država, pridružena Programu, več kot eno nacionalno agencijo, imajo te nacionalne agencije skupaj potrebno strokovno znanje za vse sektorje Programa.
 4. Nacionalna agencija dodeli podporo v obliki nepovratnih sredstev upravičencem v smislu točke 5 člena 2 finančne uredbe, in sicer s sporazumom o dodelitvi nepovratnih sredstev, kot ga za zadevni ukrep Programa določi Komisija.
 5. Nacionalna agencija vsako leto poroča svojemu nacionalnemu organu in Komisiji v skladu s členom 155 finančne uredbe. Nacionalna agencija je odgovorna za upoštevanje pripomb, ki jih poda Komisija po zaključku svoje analize letne izjave o upravljanju in neodvisnega revizijskega mnenja o njej.

6. Nacionalna agencija brez predhodnega pisnega dovoljenja nacionalnega organa in Komisije ne sme na tretjo osebo prenesti nobene naloge v zvezi s Programom ali izvrševanjem proračuna, ki ji je dodeljena. Nacionalna agencija obdrži izključno odgovornost za kakršne koli naloge, prenesene na tretjo osebo.
7. V primeru preklica mandata nacionalni agenciji ta ostane pravno odgovorna za izpolnjevanje svojih pogodbenih obveznosti do upravičencev Programa in Komisije do prenosa teh obveznosti na novo nacionalno agencijo.
8. Nacionalna agencija je odgovorna za upravljanje in zaključitev finančnih sporazumov, ki se nanašajo na Program za obdobje 2014-2020 in ob začetku Programa še niso potekli.

Člen 28

Evropska komisija

1. Na podlagi zahtev za izpolnjevanje pogojev za nacionalne agencije iz člena 26(3) Komisija pregleda nacionalne sisteme upravljanja in kontrole, zlasti na podlagi predhodne ocene skladnosti, ki ji jo zagotovi nacionalni organ, letne izjave nacionalne agencije o upravljanju in mnenja neodvisnega revizijskega organa o njej, pri čemer ustrezno upošteva letne informacije, ki jih prejme od nacionalnega organa glede njegovih dejavnosti spremljanja in nadzora v zvezi s Programom.

2. V dveh mesecih po tem, ko je od nacionalnega organa prejela predhodno oceno skladnosti iz člena 26(3), Komisija sprejme, pogojno sprejme ali zavrne imenovanje nacionalne agencije. Komisija ne sklene pogodbenega razmerja z nacionalno agencijo, dokler ne sprejme predhodne ocene skladnosti. Komisija lahko v primeru pogojnega sprejema uporabi sorazmerne previdnostne ukrepe v zvezi s svojim pogodbenim razmerjem z nacionalno agencijo.
3. Komisija da nacionalni agenciji vsako leto na voljo naslednja sredstva Programa:
 - (a) sredstva za podporo v obliki nepovratnih sredstev v zadevni državi članici za ukrepe Programa, upravljanje katerih je zaupano nacionalni agenciji;
 - (b) finančni prispevek za podporo nacionalni agenciji pri izvajanju nalog upravljanja Programa, določen na podlagi zneska sredstev Unije za podporo v obliki nepovratnih sredstev, zaupanih nacionalni agenciji;
 - (c) po potrebi dodatna sredstva za ukrepe iz točke (d) člena 7, točke (d) člena 11 in točke (c) člena 14.
4. Komisija določi zahteve za program dela nacionalne agencije. Komisija nacionalni agenciji sredstev Programa ne da na voljo, dokler uradno ne odobri njenega programa dela.

5. Potem ko Komisija oceni letno izjavo o upravljanju in mnenje neodvisnega revizijskega organa o njej, svoje mnenje in pripombe v zvezi s tem sporoči nacionalni agenciji in nacionalnemu organu.
6. V primeru, da Komisija ne more sprejeti letne izjave o upravljanju ali neodvisnega revizijskega mnenja o njej, ali v primeru, da nacionalna agencija pripomb Komisije ne upošteva zadovoljivo, lahko Komisija izvede katere koli previdnostne ali popravljalne ukrepe, ki so potrebni, da se zaščitijo finančni interesi Unije v skladu s členom 131 finančne uredbe.
7. Komisija v sodelovanju z nacionalnimi agencijami zagotovi, da so postopki, vzpostavljeni za izvajanje Programa, dosledni in enostavni ter da so informacije visoke kakovosti. V zvezi s tem se organizirajo redni sestanki z mrežo nacionalnih agencij, da se zagotovi dosledno izvajanje Programa v vseh državah članicah in v vseh tretjih državah, pridruženih Programu.
8. Komisija zagotovi, da so informacijskotehnološki sistemi, potrebni za izvajanje ciljev Programa, določenih v členu 3, zlasti v okviru posrednega upravljanja, razviti ustrezno in pravočasno ter na način, ki omogoča enostaven dostop in je uporabniku prijazen. Program podpira razvoj, delovanje in vzdrževanje takih informacijskotehnoloških sistemov.

Člen 29

Neodvisni revizijski organ

1. Neodvisni revizijski organ izda revizijsko mnenje o letni izjavi o upravljanju iz člena 155(1) finančne uredbe. To mnenje je osnova za splošno zagotovilo v skladu s členom 127 finančne uredbe.
2. Neodvisni revizijski organ:
 - (a) ima potrebne strokovne kompetence za opravljanje revizij v javnem sektorju;
 - (b) pri izvajanju svojih revizij zagotovi upoštevanje mednarodno sprejetih revizijskih standardov;
 - (c) ni v nasprotju interesov, kar zadeva pravni subjekt, katerega del je nacionalna agencija; pri svojem delovanju je zlasti neodvisen od pravnega subjekta, katerega del je nacionalna agencija.
3. Neodvisni revizijski organ zagotavlja Komisiji in njenim predstavnikom ter Računskemu sodišču popoln dostop do vseh dokumentov in poročil, na katerih temelji revizijsko mnenje, ki ga izda v zvezi z letno izjavo nacionalne agencije o upravljanju.

Člen 30

Načela sistema kontrole

1. Komisija sprejme ustrezne ukrepe za zagotovitev, da so pri izvajanju ukrepov, ki se financirajo na podlagi te uredbe, finančni interesi Unije zaščiteni z uporabo ukrepov proti goljufijah, korupciji in drugim nezakonitim ravnanjem, z učinkovitimi pregledi in, kadar se ugotovijo nepravilnosti, izterjavo nepravilno izplačanih zneskov ter po potrebi z učinkovitimi, sorazmernimi in odvračilnimi upravnimi in denarnimi kaznimi.
2. Komisija je odgovorna za nadzorne kontrole v zvezi z ukrepi in aktivnostmi Programa, ki jih upravljajo nacionalne agencije. Določi minimalne zahteve za kontrole, ki jih izvajata nacionalna agencija in neodvisni revizijski organ.
3. Nacionalna agencija je odgovorna za primarne kontrole upravičencev do nepovratnih sredstev za ukrepe, ki jih upravlja, kot je določeno v programih dela iz člena 22. Te kontrole dajo razumna zagotovila, da se dodeljena nepovratna sredstva uporabljajo za predvidene namene in v skladu z veljavnimi pravili Unije.
4. Glede sredstev Programa, prenesenih na nacionalne agencije, Komisija zagotovi ustrezno koordinacijo svojih kontrol z nacionalnimi organi in nacionalnimi agencijami na podlagi načela enotne revizije in analize na podlagi tveganja. Ta odstavek se ne uporablja za preiskave, ki jih izvaja OLAF.

Člen 31

Zaščita finančnih interesov Unije

Kadar tretja država sodeluje v Programu po odločitvi, sprejeti na podlagi mednarodnega sporazuma ali na podlagi katerega koli drugega pravnega instrumenta, odgovornemu odredbodajalcu, OLAF in Računskemu sodišču podeli potrebne pravice in dostop, da lahko v celoti izvajajo svoje pristojnosti. V primeru OLAF take pravice vključujejo pravico do izvajanja preiskav, vključno s preverjanji na kraju samem in inšpekcijami, kot je določeno v Uredbi (EU, Euratom) št. 883/2013.

POGLAVJE XI

DOPOLNJEVANJE

Člen 32

Kumulativno in alternativno financiranje

1. Program se izvaja tako, da se zagotovi njegova splošna skladnost in dopolnjevanje z drugimi zadevnimi politikami, programi in skladi Unije, zlasti tistimi, ki se nanašajo na izobraževanje in usposabljanje, kulturo in medije, mladino in solidarnost, zaposlovanje in socialno vključenost, raziskave in inovacije, industrijo in podjetništvo, digitalno politiko, kmetijstvo in razvoj podeželja, okolje in podnebje, kohezijo, regionalno politiko, migracije, varnost ter mednarodno sodelovanje in razvoj.

2. Ukrep, ki je prejel prispevek v okviru Programa, lahko prejme prispevek tudi iz drugega programa Unije, pod pogojem, da prispevki ne krijejo istih stroškov. Za zadevni prispevek k ukrepu se uporabljajo pravila ustreznega programa Unije. Kumulativno financiranje ne sme presegati skupnih upravičenih stroškov ukrep. Podpora iz različnih programov Unije se lahko izračuna sorazmerno v skladu z dokumenti, v katerih so navedeni pogoji za podporo.
3. V skladu s členom 73(4) uredbe o skupnih določbah za obdobje 2021–2027 lahko predlogi projektov prejmejo podporo iz Evropskega sklada za regionalni razvoj, kadar jim je bil v okviru Programa podeljen pečat odličnosti, ker izpolnjujejo naslednje kumulativne pogoje:
 - (a) so bili ocenjeni v sklopu razpisa za zbiranje predlogov v okviru Programa;
 - (b) izpolnjujejo minimalne zahteve glede kakovosti, kar zadeva navedeni razpis za zbiranje predlogov, in
 - (c) zaradi proračunskih omejitev ne morejo biti financirani v okviru navedenega razpisa za zbiranje predlogov.

POGLAVJE XII

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

Člen 33

Izvajanje prenosa pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.
2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz členov 3 in 23 se prenese na Komisijo za čas trajanja Programa.
3. Prenos pooblastila iz členov 3 in 23 lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. S sklepom o preklicu preneha veljati prenos pooblastila iz navedenega sklepa. Sklep začne učinkovati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je določen v navedenem sklepu. Sklep ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.
4. Komisija se pred sprejetjem delegiranega akta posvetuje s strokovnjaki, ki jih imenujejo države članice, v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje.
5. Komisija takoj po sprejetju delegiranega akta o njem sočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.

6. Delegirani akt, sprejet na podlagi členov 3 in 23, začne veljati le, če mu niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestita Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

Člen 34

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga odbor. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.
2. Odbor se lahko za obravnavo sektorskih vprašanj sestane v posebnih sestavah. Po potrebi so v skladu z njegovim poslovnikom ad hoc lahko povabljeni zunanji strokovnjaki, vključno s predstavniki socialnih partnerjev, da na sestankih sodelujejo kot opazovalci.
3. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

Člen 35

Razveljavitev

Uredba (EU) št. 1288/2013 se razveljavi z učinkom od 1. januarja 2021.

Člen 36

Prehodne določbe

1. Ta uredba ne vpliva na nadaljevanje ali spremembo ukrepov, začelih na podlagi Uredbe (EU) št. 1288/2013, ki se še naprej uporablja za te ukrepe do njihovega zaključka.
2. Finančna sredstva za Program lahko krijejo tudi odhodke za tehnično in upravno pomoč, ki so potrebni za zagotovitev prehoda med Programom in ukrepi, sprejetimi na podlagi Uredbe (EU) št. 1288/2013.
3. V skladu s točko (a) drugega pododstavka člena 193(2) finančne uredbe in z odstopanjem od člena 193(4) navedene uredbe se lahko v ustrezno utemeljenih primerih, določenih v sklepu o financiranju, aktivnosti, podprte na podlagi te uredbe, in z njimi povezani stroški, nastali v letu 2021, štejejo za upravičene od 1. januarja 2021, tudi če so se te aktivnosti izvedle in so ti stroški nastali pred vložitvijo vloge za nepovratna sredstva. Sporazumi o nepovratnih sredstvih za poslovanje za proračunsko leto 2021 se lahko izjemoma podpišejo v šestih mesecih od začetka proračunskega leta upravičenca.
4. Po potrebi se lahko v proračun Unije po letu 2027 knjižijo odobritve za kritje odhodkov iz člena 17(7), da se omogoči upravljanje ukrepov in aktivnosti, ki niso zaključeni do 31. decembra 2027.

5. Države članice na nacionalni ravni zagotovijo neoviran prehod med ukrepi, ki se izvajajo v okviru Programa za obdobje 2014–2020, ter ukrepi, ki se bodo izvajali v okviru Programa.

Člen 37

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati na dan objave v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 1. januarja 2021.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V ...,

Za Evropski parlament

Predsednik

Za Svet

Predsednik

PRILOGA I

OPIS UKREPOV IZ POGLAVIJ II, III IN IV

1. KLJUČNI UKREP 1 – UČNA MOBILNOST

- 1.1 Učna mobilnost – kratkoročna ali dolgoročna mobilnost skupin ali posameznikov na različnih tematskih področjih in študijskih temah, vključno s področji, usmerjenimi v prihodnost, kot so digitalno področje, podnebne spremembe, čista energija in umetna inteligenca;
- 1.2 Aktivnosti udejstvovanja mladih: aktivnosti, katerih cilj je pomagati mladim, da se udeležujejo in učijo sodelovati v civilni družbi, ozaveščati o skupnih evropskih vrednotah ter spodbujati dialog med mladimi in nosilci odločanja na lokalni, regionalni, nacionalni in evropski ravni;
- 1.3 DiscoverEU: priložnostna in neformalna izobraževalna aktivnost z močno učno komponento in vključujočo razsežnostjo, ki jo sestavljata učna izkušnja in potovanje po Evropi z namenom krepitev občutka pripadnosti Uniji in omogočanja udeležencem, da odkrivajo kulturno in jezikovno raznolikost Evrope.

2. KLJUČNI UKREP 2 – SODELOVANJE MED ORGANIZACIJAMI IN INSTITUCIJAMI

2.1 Partnerstva za sodelovanje: različne aktivnosti sodelovanja, ki jih skupaj izvajajo organizacije in institucije iz različnih držav, zlasti z namenom izmenjave in razvoja novih idej in praks, izmenjave in soočenja praks in metod ter razvoja in krepite mrežnih partnerjev. Ta ukrep vključuje manjša partnerstva, posebej zasnovana za spodbujanje širšega in bolj vključujočega dostopa do Programa prek aktivnosti z nižjimi zneski nepovratnih sredstev, krajšim trajanjem in enostavnejšimi upravnimi zahtevami;

2.2 Partnerstva za odličnost: različni partnerski projekti ter mreže institucij in izvajalcev izobraževanja in usposabljanja, katerih cilj je spodbujanje odličnosti in okrepljene mednarodne razsežnosti ter razvoj dolgoročnih strategij za izboljšanje kakovosti na sistemski ravni na vseh področjih izobraževanja in usposabljanja, zlasti s skupno razvitimi inovativnimi praksami in pedagogikami, visokimi ravnmi integrirane mobilnosti in močnim poudarkom na interdisciplinarnosti, in sicer:

2.2.1 zveze terciarnih izobraževalnih institucij (Evropske univerze), ki razvijajo skupne dolgoročne strategije za visokokakovostno izobraževanje, raziskave in inovacije ter za storitve za družbo, in sicer na podlagi skupne vizije in skupnih vrednot, visoke ravni mobilnosti in močnega poudarka na interdisciplinarnosti in odprtih študijskih programov, ki združujejo module v različnih državah;

2.2.2 partnerstva izvajalcev poklicnega izobraževanja in usposabljanja (platforme centrov poklicne odličnosti), vključena v lokalne in regionalne strategije za trajnostno rast, inovacije in konkurenčnost, ki si skupaj prizadevajo za visokokakovostne skupne nadnacionalne poklicne programe s poudarkom na izpolnjevanju sedanjih in novih potreb po sektorskih znanjih in spretnostih;

2.2.3 integrirani študijski programi (skupni magistrski študiji Erasmus Mundus) terciarnih izobraževalnih institucij s sedežem v Evropi in drugih državah sveta, ki spodbujajo odličnost terciarnega izobraževanja in internacionalizacijo na svetovni ravni;

Ukrep iz točke 2.2 lahko podpira tudi partnerske projekte in zveze za spodbujanje odličnosti na področjih šolskega izobraževanja in izobraževanja odraslih.

2.3 Partnerstva za inovacije: partnerstva na področjih izobraževanja in usposabljanja ter mladine s ciljem razvijanja inovativnih praks, in sicer:

2.3.1 zveze: strateško sodelovanje med ključnimi akterji na področju izobraževanja in usposabljanja ter v podjetništvu in raziskavah, ki spodbujajo inovacije in posodobitev sistemov izobraževanja in usposabljanja;

2.3.2 projekti, ki spodbujajo inovacije, ustvarjalnost, e-udeležbo in socialno podjetništvo na področjih izobraževanja in usposabljanja ter mladine;

- 2.4 Nepridobitne športne prireditve: prireditve, ki potekajo v eni sami državi ali hkrati v več državah, za ozaveščanje o vlogi športa na različnih področjih, kot so socialna vključenost, enake možnosti in telesne aktivnosti za krepitev zdravja;
- 2.5 Spletne platforme in orodja za virtualno sodelovanje na področjih izobraževanja in usposabljanja ter mladine.

3. KLJUČNI UKREP 3 – PODPORA RAZVOJU POLITIK IN SODELOVANJU

- 3.1 Priprava in izvajanje splošnih in sektorskih političnih programov Unije, kar zajema raznovrstne aktivnosti, ki poskušajo spodbujati in podpirati politike in strategije na področjih izobraževanja in usposabljanja, mladine ter športa, vključno z evropskimi političnimi programi in strategijami v različnih sektorjih izobraževanja, mladine ter športa, vključno z aktivnostmi, ki podpirajo politično sodelovanje na evropski ravni. Ta ukrep vključuje tudi podporo eksperimentiranju s politikami na evropski ravni, podporo aktivnostim za reševanje novih izzivov na različnih tematskih področjih ter podporo zbiranju znanja, vključno z anketami in študijami;
- 3.2 Krepitev orodij in ukrepov Unije, ki spodbujajo kakovost, preglednost ter priznavanje kompetenc, znanj in spretnosti ter kvalifikacij, vključno z aktivnostmi, katerih namen je: olajšanje prenosa kreditnih točk, spodbujanje zagotavljanja kakovosti, promoviranje potrjevanja neformalnega in priložnostnega učenja, vključno z upravljanjem in usmerjanjem znanj in spretnosti, ter podpiranje ustreznih organov, mrež in orodij, ki olajšujejo izmenjave na področju preglednosti in priznavanja;

- 3.3 Politični dialog na področjih izobraževanja in usposabljanja, mladine ter športa ter sodelovanje z zadevnimi deležniki, vključno z različnimi aktivnostmi, kot so konference in druge vrste dogodkov, podporo sodelovanju z mednarodnimi organizacijami ter podporo delovanju mladinskega dialoga EU, mrež na ravni Unije in evropskih organizacij, ki delujejo v splošnem interesu Unije;
- 3.4 Ukrepi, ki prispevajo k visokokakovostnemu in vključujočemu izvajanju Programa, vključno s podporo aktivnostim in organom, kot so informacijski centri, informacijske mreže ter aktivnosti usposabljanja in sodelovanja, ki izboljšujejo izvajanje Programa, krepijo zmogljivosti nacionalnih agencij in strateško izvajanje, ter ki prispevajo k izkoriščanju potenciala nekdanjih udeležencev Programa in drugih multiplikatorjev kot pozitivnih vzornikov;
- 3.5 Sodelovanje z drugimi instrumenti Unije in podpora drugim politikam Unije, vključno s podporo aktivnostim za spodbujanje sinergij in dopolnjevanja z drugimi instrumenti Unije in nacionalnimi instrumenti ter spodbujanjem sodelovanja s strukturami, ki izvajajo take instrumente;
- 3.6 Aktivnosti razširjanja in ozaveščanja, katerih cilj je obveščanje državljanov in organizacij o Programu in politikah Unije na področjih izobraževanja in usposabljanja, mladine ter športa.

4. UKREPI JEAN MONNET

- 4.1 Ukrepi Jean Monnet na področju terciarnega izobraževanja: podpora terciarnim izobraževalnim institucijam v Uniji in zunaj nje prek modulov Jean Monnet, kateder in centrov odličnosti ter s projekti Jean Monnet in aktivnostmi mreženja;
 - 4.2 Ukrep Jean Monnet na drugih področjih izobraževanja in usposabljanja: aktivnosti, namenjene spodbujanju znanja o zadevah Unije v institucijah za izobraževanje in usposabljanje, kot so šole ter ustanove za poklicno izobraževanje in usposabljanje;
 - 4.3 Podpora imenovanim institucijam iz točke (c) člena 8 te uredbe.
-

PRILOGA II

KAZALNIKI

Meritve kvantitativnih kazalnikov se po potrebi razčlenijo glede na državo, spol in vrsto ukrepa ter aktivnost.

1. Področja, ki se spremljajo

- Udeležba v učni mobilnosti;
- Organizacije in institucije z okrepljeno evropsko in mednarodno razsežnostjo

2. Elementi, ki se merijo

2.1 Ključni ukrep 1 – Učna mobilnost:

2.1.1 Število udeležencev v aktivnostih učne mobilnosti v okviru ključnega ukrepa 1;

2.1.2 Število organizacij in institucij, ki sodelujejo v Programu v okviru ključnega ukrepa 1;

2.1.3 Število udeležencev v virtualnih učnih aktivnostih v okviru ključnega ukrepa 1;

2.1.4 Delež udeležencev, ki meni, da jim je udeležba v aktivnostih učne mobilnosti v okviru ključnega programa 1 koristila;

- 2.1.5 Delež udeležencev, ki meni, da imajo po udeležbi v aktivnostih v okviru ključnega ukrepa 1 občutek večje pripadnosti Evropi;
- 2.2 Ključni ukrep 2 – Sodelovanje med organizacijami in institucijami:
 - 2.2.1 Število organizacij in institucij, ki sodelujejo v Programu v okviru ključnega ukrepa 2;
 - 2.2.2 Delež organizacij in institucij, ki meni, da so zaradi udeležbe v ključnem ukrepu 2 razvile visokokakovostne prakse;
 - 2.2.3 Število uporabnikov virtualnih sodelovalnih platform, podprtih v okviru ključnega ukrepa 2;
- 2.3 Ključni ukrep 3 – Podpora razvoju politik in sodelovanju:
 - 2.3.1 Število organizacij in institucij, ki sodelujejo v ukrepih, financiranih z nepovratnimi sredstvi, v okviru ključnega ukrepa 3;
- 2.4 Vključevanje:
 - 2.4.1 Število ljudi z manj priložnostmi, ki sodelujejo v aktivnostih v okviru ključnega ukrepa 1;
 - 2.4.2 Število novih organizacij in novih institucij, ki sodelujejo v Programu v okviru ključnih ukrepov 1 in 2;

2.5 Poenostavitev:

2.5.1 Število manjših partnerstev, podprtih v okviru ključnega ukrepa 2;

2.5.2 Delež organizacij in institucij, ki meni, da so postopki za sodelovanje v Programu sorazmerni in enostavni;

2.6 Podnebni prispevek:

2.6.1 Delež aktivnosti, ki obravnavajo podnebne cilje v okviru ključnega ukrepa 1;

2.6.2 Delež projektov, ki obravnavajo podnebne cilje v okviru ključnega ukrepa 2.
